

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.7.2004
KOM(2004) 497 endelig

2004/0169 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om Den Europæiske Fiskerifond

(forelagt af Kommissionen)

{SEK(2004) 965}

BEGRUNDELSE

1. Retsgrundlaget for EU's indsats i henhold til den fælles fiskeripolitik er afsnit II i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37.
2. Den fælles fiskeripolitik har derfor lige fra begyndelsen haft et betydeligt strukturelt islæt. I de sidste tyve år har strukturpolitikken for fiskeriet medført, at fiskerisektoren som helhed er blevet moderniseret. Dette arbejde bør videreføres, især for de nye medlemsstater, idet der lægges særlig vægt på at bevare arbejdspladser af god kvalitet og en tilfredsstillende økonomisk levedygtighed i sektoren, at tilpasse kapaciteten til de til rådighed værende fiskeressourcer, tilgodese efterspørgslen efter høj kvalitetsprodukter og indføre mere miljø- og ressourcevenlige metoder uden at glemme den igangværende forbedring af leve- og arbejdsvilkårene.
3. De økonomiske, sociale, miljømæssige og politiske forhold er under konstant forandring. EU's støtteinstrumenter bliver nødt til at blive tilpasset efter de opgaver, der skal løses, for at holde trit med de krav, der opstår som følge af ændringer i fiskeri- og akvakultursektoren og udviklingen på verdensmarkederne, som følge af anvendelsen af ny teknologi, svindende fiskeressourcer, behovet for bæredygtigt, miljøvenligt fiskeri, ringere vandkvalitet for akvakulturen, regionale udviklingspolitikker og forbrugernes efterspørgsel.
4. EU bliver med henblik på at nå den fælles fiskeripolitiks særlige mål nødt til at sørge for at sikre fiskeriets fremtid på lang sigt samt bæredygtig udnyttelse af ressourcerne og dermed foretage væsentlige strukturelle tilpasninger for at skabe ligevægt mellem ressourcer og fiskerikapacitet. EU må have midler til at fremskynde fjernelsen af overskydende kapacitet og som det allervigtigste til at føre tilsyn med genopretnings- og forvaltningsplaner og andre hasteforanstaltninger på en økonomisk effektiv og socialt rimelig måde.
5. EU må mere målbevidst støtte udviklingen og udbredelsen af fiskerimetoder, der er mere forenelige med det marine miljø og fiskeressourcerne, fremme investeringer i selektive fiskeredskaber, indføre kasser eller andre private eller fælles initiativer for at fremme selektivt fiskeri, der er mere vidtrækkende end de forpligtelser, som er fastsat i EF-reglerne.
6. Udvikles akvakultursektoren, vil der også kunne skabes lukrative jobs og nye økonomiske aktiviteter. Akvakultursektoren bør inden for rammerne af en bæredygtig udvikling kunne levere kvalitetsprodukter, samtidig med at miljøbelastningen reduceres.
7. For at beskytte fiskeressourcerne bør fangster og produkter udnyttes bedst muligt og spild og genudsætning begrænses ved hjælp af en moderne markedsføringspolitik og udvikling af lokale anlæg til forarbejdning af fiskevarer og akvakulturprodukter. EU-støtten til et sådant initiativ, der især tager sigte på at gøre den størst mulige mængde produkter konsumegnede, vil fortrinsvis blive ydet til mikrovirksomheder og små virksomheder.
8. I disse tider med store omvæltninger inden for fiskeriet skal der træffes foranstaltninger til ikke blot at bevare de menneskelige ressourcer inden for fiskeriet, men også at erhverve al den nye knowhow, der er nødvendig for at bidrage til

bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne og udvikling af akvakulturen, især ved at tilbyde de beskæftigede inden for fiskeriet relevant efter- og videreuddannelse gennem hele deres erhvervsaktive liv, at tiltrække den unge generation og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder.

9. Den samfundsøkonomiske struktur i de kystområder, hvor der drives fiskeri, vil blive påvirket, og de vil blive stillet over for at skulle klare vanskeligheder, som bl.a. skyldes ændringer inden for fiskeriet og akvakulturen, udviklingen på verdensmarkederne, svindende fiskeressourcer og behovet for bæredygtig udnyttelse af naturressourcerne under hensyntagen til miljøet og især fiskevandskvaliteten. EU skal kunne træffe ledsageforanstaltninger i forbindelse med omstilling i områder, der berøres af omstruktureringen af fiskeriet. Der bør dog indføres begrænsninger med hensyn til, hvilke områder der vil kunne få støtte, da fonden ikke er beregnet til at støtte alle EU's kyst- og søområder.
10. For at tage større hensyn til fiskerierhvervets særlige karakter, der følger af sektorens sociale struktur og de strukturelle og naturbetingede forskelle mellem de forskellige områder beskæftiget med fiskeri, bør der fra Den Europæiske Fiskerifond kunne ydes mere direkte støtte eventuelt i henhold til en politik for bæredygtig økonomisk udvikling af kystområder, der er fuldt i tråd med, og som komplementerer de øvrige EU-instrumenter, især fondene, der vedrører struktur- og konvergensspørgsmål.
11. I betragtning af de mange forskellige forhold, der gør sig gældende, og de mange forskellige områder i hele EU og under henvisning til subsidiaritetsprincippet må bistanden fra fonden til udvikling af kystområderne indgå i en lokalplan, der er integreret i en relevant områdestrategi og tilpasset de lokale vilkår. Planlægningen og iværksættelsen skal foregå så decentralt som muligt, idet der vil blive foretrukket private aktører og lokalt forankrede tiltag (den såkaldte "bottom-up"-tilgang).
12. Den Europæiske Fiskerifond skal lige som FIUF spille en rolle på to fronter i EU. For det første skal den som finansielt instrument, der udgør en integrerende del af den fælles fiskeripolitik, ledsage foranstaltninger til forvaltning af ressourcerne og bidrage til at justere produktionssektorens strukturer og den fælles fiskeripolitiks overvågningsværktøjer. For det andet skal den være med til at værne om samhørigheden over for de befolkningsgrupper og områder, der har tilknytning til fiskeri.
13. Ifølge forslaget vil Den Europæiske Fiskerifond kunne komme til at spille en større rolle med hensyn til udvikling og bevarelse af den økonomiske og sociale struktur i fiskerisamfundene, som har begrænsede økonomiske alternativer, samtidig med at traktatens mål for den fælles fiskeripolitik søges nået.
14. Fonden bliver baseret på det samme grundlag og de samme principper som andre strukturfonde, nemlig flerårig programmering og overvågning, partnerskab, medfinansiering, subsidiaritet og koncentreret om de mest ugunstigt stillede områder og de områder, som er mest udsat for at blive ramt af følgerne af genopretningsforanstaltninger.
15. Medlemsstaterne skal udarbejde en national strategiplan, hvori de opstiller deres særlige mål og prioriteter for fondens indsats på baggrund af EU's strategiske retningslinjer for den fælles fiskeripolitik. Denne strategiplan, der skal indeholde en

oversigt over den bistand og de tilskud, der ønskes fra fonden, og de øvrige midler, som kræves, vil blive brugt som referenceramme ved udarbejdelsen af de operationelle programmer.

16. For at fonden kan komme til at fungere så effektivt som muligt, er forslaget baseret på forenkede instrumenter, hvor EU-støtten kun ydes fra én fond i henhold til én forordning. De operationelle programmer bliver også koncentreret om et begrænset antal prioriterede opgaver, og de kommer ikke til at indeholde alle de tekniske detaljer, der vil kunne gøre dem vanskelige at følge og iværksætte.
17. De fem prioriterede opgaver er "foranstaltninger til tilpasning af EU-fiskerflåden", "akvakultur, forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter", "foranstaltninger af kollektiv interesse", "bæredygtig udvikling af kystfiskeriområder" og "teknisk bistand".
18. Fonden skal gennemføres ved delt forvaltning som omhandlet i finansforordningen og er baseret på proportionalitets- og subsidiaritetsprincippet. På vigtige områder indeholder forslaget bestemmelser om forenkling og decentralisering:
 - Den aktuelle programmeringsproces i tre faser afløses af en programmering i to faser, hvor den første er af strategisk art, mens den anden er operationel. Derudover kommer de operationelle programmer kun til at indeholde de opgaver, der prioriteres højest med hensyn til bistand, og vil ikke længere blive fulgt op af programtillæg, som beskriver foranstaltningerne i detaljer.
 - Med henblik på den økonomiske forvaltning er betalingssystemet blevet forenklet, således at betalingerne finder sted på prioritetsniveau og ikke længere på foranstaltningsniveau. Medfinansieringen vil også blive fastsat på prioritetsniveau.
 - Kommissionen kræver kun, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til med rimelighed at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning, så den kan påtage sig ansvaret for at gennemføre EU-budgettet. Begrebet proportionalitet tages også i betragtning i forbindelse med evaluering, kontrol, rapporter og deltagelse i udvalget.
 - Reglerne om støtteberettigelse fastlægges på nationalt plan bortset fra en kort negativliste. Forslaget indfører også muligheder for delvis afslutning.
 - Endelig forenkles regelsættet radikalt, idet dette forordningsudkast afløser eller ændrer bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1260/1999, (EF) nr. 1263/1999, (EF) nr. 2792/1999 og (EF) nr. 366/2001.
19. Ifølge de finansielle overslag, der er foreslået af Kommissionen for perioden 2007-2013¹, er rammebeløbet til fonden på 4 963 mio. EUR til et udvidet EU med 27 medlemsstater, hvilket stort set er i tråd med det beløb, der er afsat til EU-15 for perioden 2000-2006 (3 700 mio. EUR). Med henblik på fordeling af de finansielle

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet. Fremtiden skaber vi i fællesskab. Politikudfordringer og budgetmidler i det udvidede EU 2007-2013. KOM(2004) 101 endelig af 10.2.2004.

midler mellem medlemsstaterne har Kommissionen til hensigt at anvende den objektive metode, som blev anvendt på konvergensmålet på Det Europæiske Råds møde i Berlin i 1999, ved at tage hensyn til behovet for fair behandling af de regioner, som er omfattet af den såkaldte statistiske virkning af udvidelsen. Midler, der er tildelt regioner, som ikke falder ind under konvergensmålet, vil af Kommissionen blive fordelt mellem medlemsstaterne på grundlag af følgende objektive kriterier: fiskerisektorens størrelse i den pågældende medlemsstat, behovet for justering af fiskeriindsatsen, beskæftigelsen i fiskeriet og videreførelsen af igangværende aktioner.

20. På en EU-konference, der fandt sted fra den 27.—29. maj 2004 i Bundoran, Donegal County, i Irland, blev der afholdt en høring om det fremtidige instrument for fiskeriet for 2007-2013 for offentligheden og interesserede parter. På denne konference fik omkring 300 deltagere mulighed for at give deres mening til kende. De repræsenterede ikke blot hele sektoren og de statslige myndigheder, men også forbrugerne og ikke-statslige organisationer. Konferencens konklusioner er i det omfang, det har været muligt, medtaget i dette forordningsforslag.
21. Af forslagens konsekvensanalyse fremgår det, at der forventes flere virkninger af fondsbistanden, især et bidrag til bestræbelserne på at opnå ligevægt mellem de disponible ressourcer og fiskeriindsatsen, en vis kompensation for de socioøkonomiske vanskeligheder, der opstår som følge af aktivitetsudviklingen i sektoren, og den omstrukturering, der må ske, et bidrag til beskyttelse af det marine miljø og anvendelse af mere selektive fiskeredskaber, til opnåelse af større sikkerhed om bord på fiskerfartøjer, bedre arbejdsforhold, sundhed og produktkvalitet.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om Den Europæiske Fiskerifond

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen²,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet³,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁴,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁵, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) EF-fiskerflådens udvikling skal reguleres, især i overensstemmelse med de afgørelser, som Rådet og Kommissionen skal træffe i henhold til kapitel II i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik⁶.
- (2) Den fælles fiskeripolitiks mål bør være at sikre en bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer og akvakulturen som led i en bæredygtig udvikling, idet der på en afbalanceret måde tages hensyn til de miljømæssige, økonomiske og sociale aspekter.
- (3) Den fælles fiskeripolitik omfatter bevarelse, forvaltning og udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer og akvakulturen og forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, for så vidt disse aktiviteter udøves på medlemsstaternes område eller i EF-farvande eller af EF-fiskerfartøjer eller borgere i medlemsstaterne.
- (4) I henhold til traktatens artikel 33, stk. 2, skal der tages hensyn til erhvervets særlige karakter, der følger af sektorens sociale struktur og af de strukturelle og naturbetingede forskelle mellem de forskellige områder der har med fiskeri at gøre.

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁶ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

- (5) Den del af den fælles fiskeripolitik, der vedrører bæredygtig udvikling, har været integreret i strukturfondsbestemmelserne siden 1993. Den bør videreføres ved hjælp af Den Europæiske Fiskerifond inden for rammerne af en bæredygtig udvikling.
- (6) Medlemsstaterne kan ikke på tilfredsstillende måde realisere den fælles fiskeripolitik bestemmelser om bæredygtig udvikling på grund af strukturproblemerne i forbindelse med udviklingen af fiskeriet og de begrænsede finansielle midler, som medlemsstaterne har til rådighed i det udvidede EU. Målet kan bedre nås på EF-plan ved hjælp af flerårig finansiering af relevante prioriterede opgaver. I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet i traktatens artikel 4 kan EF vedtage foranstaltninger.
- (7) Den fælles fiskeripolitik skal omfatte EF's prioriterede mål for bæredygtig udvikling, som blev opstillet på Det Europæiske Råds møde i Lissabon og Göteborg.
- (8) Ved programmeringen bør fonden koordineres med de øvrige fonde, der har med bæredygtig udvikling at gøre, og med strukturfondene og EIB, således at koordineringen også kommer til at omfatte kombinerede tilskud og lån.
- (9) Fondens virksomhed og de operationer, den er med til at finansiere, bør være forenelige med de øvrige EF-politikker og i overensstemmelse med EF-retsfor skrifterne.
- (10) EF's indsats bør komplementere medlemsstaternes indsats eller søge at støtte den, og partnerskabet bør styrkes for at sikre en betydelig værditilvækst. Dette vedrører de regionale og lokale myndigheder og andre myndigheder, herunder dem, som er ansvarlige for miljøet og for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder, arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer samt andre organer. Alle partnere bør inddrages i forberedelsen, overvågningen og evalueringen af bistanden.
- (11) EF kan træffe foranstaltninger i henhold til subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet i traktatens artikel 5. Denne forordning går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (12) De midler, der anvendes af Kommissionen og medlemsstaterne, kan holdes ude fra hinanden for at forenkle gennemførelsen af fonden og for at afklare medlemsstaternes og Kommissionens ansvarsområder.
- (13) I henhold til traktatens artikel 274 samarbejder medlemsstaterne med Kommissionen med henblik på at sikre, at principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning overholdes. Denne forordning fastsætter derfor betingelserne for, at Kommissionen kan udøve sine beføjelser med henblik på at gennemføre Den Europæiske Unions almindelige budget.
- (14) For at fondens aktiviteter kan blive effektive og gennemsigtige, bør medlemsstaternes og EF's ansvarsområder fastlægges helt præcist. Ansvarsområderne bør fastlægges for hver programmerings-, overvågnings-, evaluerings- og kontrolfase. Ifølge subsidiaritetsprincippet bør det primært være medlemsstaternes ansvar at iværksætte og kontrollere bistanden, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser.

- (15) Traktatens artikel 2 og 3 garanterer fjernelse af uligheder og fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder.
- (16) Kommissionen bør efter en objektiv og gennemsigtig metode foretage en vejledende fordeling af de disponible forpligtelsesbevillinger med en overvejende koncentration omkring de områder, der er omfattet af konvergensmålet.
- (17) De disponible fondsbevillinger bør indekseres med en fast procent med henblik på programmeringen, og indekseringen bør om nødvendigt kunne tilpasses teknisk senest den 31. december 2010.
- (18) For at øge EF-midlernes løftestangseffekt ved så vidt muligt at fremme anvendelsen af private finansieringskilder og for at tage større hensyn til projekternes rentabilitet bør støtten fra fondene diversificeres og støttesatserne differentieres for at fremme EF's interesser, tilskynde til anvendelse af en lang række forskellige finansieringskilder og begrænse tilskuddene fra fondene ved at tilskynde til anvendelse af passende støtteformer.
- (19) For at styrke den strategiske side af den fælles fiskeripolitik i tråd med EF's prioriteter for bæredygtig udvikling af fiskeriet og akvakulturen bør Rådet på forslag af Kommissionen vedtage strategiske retningslinjer, der definerer de prioriterede opgaver, hvortil der kan ydes bistand i henhold til den fælles fiskeripolitik.
- (20) For at strømline programmeringsprocedurerne bør der skelnes mellem Kommissionens og medlemsstaternes ansvarsområder. Kommissionen bør derfor på forslag af medlemsstaterne fastsætte strategier og udviklingsprioriteter for programmeringen samt størrelsen af EF's tilskud og gennemførelsesbestemmelserne i forbindelse hermed, mens medlemsstaterne bør afgøre, hvordan de skal anvendes.
- (21) På grund af kravet om forenkling og decentralisering bør programmeringen og den økonomiske forvaltning kun foregå på prioritetsniveau, da programtillæg og EF-støtterammer afskaffes.
- (22) Programmeringssystemet bør forenkles, ved at der indføres en fast programmeringsperiode på syv år. Med henblik herpå bør bistandsformerne og antallet af bistandsordninger begrænses, således at der generelt kun udarbejdes et operationelt program pr. medlemsstat.
- (23) Der bør opstilles kriterier for fastlæggelse af støtteberettigede områder. Med henblik herpå bør identificeringen af de prioriterede regioner og områder i EU baseres på Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS)⁷.
- (24) For at mindske den fælles fiskeripolitiks samfundsøkonomiske konsekvenser bør der indføres ledsageforanstaltninger i form af en politik for udvikling af kystområderne.
- (25) I betragtning af de mange forskellige forhold, der gør sig gældende, og de mange forskellige områder i hele EU og under henvisning til subsidiaritetsprincippet bør politikken for udvikling af områder med kystnært fiskeri indgå i en integreret plan, der

⁷ EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1.

er baseret på en relevant områdestrategi og tilpasset de lokale forhold, lige som den bør være så decentraliseret som muligt og bør begunstige lokale aktører og være baseret på lokalt forankrede tiltag, som også kan være i mindre målestok, og sikre massiv deltagelse af aktører fra den private sektor.

- (26) Rådets vedtagelse af flerårige genopretningsplaner er en absolut prioritet, og de bør ledsages af planer for justering af fiskeriindsatsen, der finansieres af fonden.
- (27) Hvis en fiskeriaftale mellem EU og et tredjeland ikke forlænges, eller hvis der sker kraftig nedskæring i fiskerimulighederne i henhold til en international aftale, bør der også indføres flerårige planer for forvaltning af fiskeriindsatsen med henblik på at tilpasse flåden til de nye forhold.
- (28) Fiskeriindsatsen bør også kunne justeres i forbindelse med medlemsstaternes eller Kommissionens vedtagelse af hasteforanstaltninger, jf. henholdsvis artikel 7 og 8 i forordning (EF) nr. 2371/2002.
- (29) EF-flåden bør reduceres, så den bliver tilpasset de disponible ressourcer, som der er adgang til.
- (30) I forbindelse med gennemførelsen af omstruktureringen af fiskerflåderne bliver der behov for socioøkonomiske ledsageforanstaltninger.
- (31) Der bør fastsættes nærmere regler for godtgørelser og compensation til fiskere og fartøjsejere i tilfælde af midlertidigt aktivitetsophør eller indførelse af tekniske begrænsninger for så vidt angår bestemte redskaber om bord eller fangstmetoder.
- (32) Det er af vital betydning for fiskeriet, at der opnås en bæredygtig ligevægt mellem de akvatiske ressourcer og udnyttelsen af dem under hensyntagen til de miljømæssige virkninger. Der bør derfor fastsættes passende foranstaltninger ikke blot for at beskytte fødekæden, men også for at tilgodese akvakulturen og forarbejdningsindustrien.
- (33) Der bør fastsættes nærmere regler for støtte til akvakultur, forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, samtidig med at det sikres, at disse sektorer bevarer deres økonomiske levedygtighed. Der bør derfor opstilles et begrænset antal prioriterede mål for bistand, og strukturstøtten bør koncentreres om mikrovirksomheder og små virksomheder.
- (34) De kollektive foranstaltninger, som erhvervet skal gennemføre, bør også støttes af fondsforanstaltninger.
- (35) Fonden bør ved hjælp af teknisk bistand støtte evalueringer, undersøgelser, pilotprojekter og udveksling af erfaringer for at fremme nyskabende metoder og fremgangsmåder med henblik på en enkel og gennemsigtig iværksættelse.
- (36) Medlemsstaternes decentrale iværksættelse af fondens operationer bør ske med tilstrækkelige garantier for de nærmere bestemmelser for og kvaliteten af iværksættelsen, resultaterne og evalueringen af operationerne og forsvarlig økonomisk forvaltning og kontrol heraf.
- (37) Der bør gennemføres en bedre og grundigere evaluering, for at fondens operationer kan blive effektivere og få større gennemslagskraft. Medlemsstaternes og

Kommissionens ansvarsområder og de bestemmelser, der skal sikre, at evalueringen er pålidelig, bør derfor fastlægges.

- (38) Bistanden bør evalueres med henblik på forberedelsen og revisionen af den, og dens virkning bør bedømmes, og evalueringsprocessen bør indgå i overvågningen af bistanden. For hver evalueringsfase bør der derfor fastlægges mål og indhold.
- (39) For at sikre, at partnerskabet kommer til at fungere effektivt, og at EF's bistand fremmes på passende vis, bør der sørges for mest mulig information og offentlig omtale. De myndigheder, der er ansvarlige for forvaltningen af bistanden, bør også være ansvarlige for dette aspekt og for at holde Kommissionen underrettet om de trufne foranstaltninger.
- (40) Med henblik på en effektiv og korrekt gennemførelse bør det fastlægges, hvilke forpligtelser medlemsstaterne har i forbindelse med forvaltnings- og kontrolsystemer, godkendelse af udgifter og forebyggelse, afsløring og korrektion af uregelmæssigheder og overtrædelser af fællesskabsretten.
- (41) Der bør udpeges en forvaltningsmyndighed, en godkendelsesmyndighed og en kontrolmyndighed for hver bistandspakke, og deres ansvarsområder bør fastlægges. De pågældende ansvarsområder bør primært omfatte forsvarlig finansiell gennemførelse, tilrettelæggelse af evaluering, godkendelse af udgifter, som modtagerne reelt har afholdt, kontrol og overholdelse af forpligtelser med hensyn til offentlig omtale og af fællesskabsretten. Kommissionen og de nationale myndigheder bør regelmæssigt mødes for at overvåge bistanden.
- (42) Det bør fastsættes, at styringsudvalget er en af medlemsstaten udpeget instans, der fører tilsyn med bistanden, kontrollerer forvaltningsmyndighedens forvaltning heraf, sikrer, at de fastsatte retningslinjer og gennemførelsesregler følges, samt gennemgår evalueringen.
- (43) Indikatorer og årlige rapporter om gennemførelsen er vigtige for overvågningen, og de bør fastlægges nærmere, så de på pålidelig måde kan afspejle bistandsordningernes forløb og programmeringens kvalitet.
- (44) Der bør etableres et tættere samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen om finanskontrol, uden at dette dog indskrænker Kommissionens beføjelser på dette område.
- (45) Reglerne og procedurene for forpligtelser og betalinger bør forenkles, så de budgetmæssige forpligtelser kun skal indgås en gang om året i overensstemmelse med de flerårige finansielle overslag og planen for finansiering af bistanden, mens betalingerne skal ske i form af forskud og efterfølgende refusion af de reelt afholdte udgifter. Efter gældende retspraksis udgør de renter, som forskuddet eventuelt afkaster, indtægter for den pågældende medlemsstat, og for at styrke fondenes indsats bør de anvendes til samme formål som forskuddet.
- (46) Der bør stilles garantier for forsvarlig økonomisk forvaltning, ved at det kræves, at udgifterne er berettigede og godkendte, og ved at der fastlægges betalingsbetingelser, som forudsætter, at vigtige pligter som overvågning af programmeringen, finanskontrol og anvendelse af fællesskabsretten overholdes.

- (47) For at sikre en forsvarlig forvaltning af EF's midler bør overslagene over og gennemførelsen af udgifterne forbedres. Medlemsstaterne bør derfor med regelmæssige mellemrum sende Kommissionen deres overslag over anvendelsen af EF's midler, og forsinkelser i den finansielle gennemførelse bør medføre, at forskuddet skal tilbagebetales, og at de budgetmæssige forpligtelser automatisk frigøres.
- (48) Effektiv overvågning er et af midlerne til at sikre, at fondenes operationer er effektive. Overvågningen bør forbedres, og de relevante ansvarsområder bør fastlægges nærmere. Der bør navnlig skelnes mellem forvaltningsfunktioner og overvågningsfunktioner.
- (49) For at de foranstaltninger, der medfinansieres af fonden, kan blive effektive, bør der udbetales et forskud på 7 % over to år afhængigt af de til rådighed værende midler.
- (50) Med henblik på forsvarlig økonomisk forvaltning og effektivitet bør (N+2)-reglen anvendes i forbindelse med frigørelse af forpligtelser.
- (51) I henhold til artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁸ bør de foranstaltninger, der kræves til gennemførelse af denne forordning, enten vedtages efter rådgivningsproceduren i afgørelsens artikel 3 eller, når det gælder forvaltningsforanstaltninger, efter forvaltningsproceduren i artikel 4.
- (52) Der bør fastsættes særlige overgangsbestemmelser, der skal forberede den nye programmering straks efter denne forordnings ikrafttrædelse, og som sikrer, at støtten til medlemsstaterne ikke afbrydes, mens der udarbejdes planer og bistandsordninger efter det nye system.
- (53) Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 og (EF) nr. 2792/1999 af 17. december 1999 om kriterier og betingelser for EF-strukturinterventioner inden for fiskeri, akvakultur og forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter og en række andre bestemmelser bør ophæves. De ophævede bestemmelser gælder dog fortsat for de interventioner, operationer og projekter, som er godkendt frem til den 31. december 2006, for at de kan blive behørigt gennemført -

⁸ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

MÅL OG ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM BISTAND

KAPITEL I

Anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Anvendelsesområde

Ved denne forordning oprettes der en europæisk fiskerifond (i det følgende benævnt "fonden"), og der fastsættes rammebestemmelser for EF-støtte til bæredygtig udvikling af fiskerisektoren og kystfiskeriområderne.

Artikel 2

Geografisk anvendelsesområde

1. Denne forordnings foranstaltninger gælder i hele Den Europæiske Union.
2. Uanset stk. 1 udvælger medlemsstaterne på grundlag af kriterierne i artikel 42, stk. 3 og 4, de områder, der er berettiget til bistand til bæredygtig udvikling af kystfiskeriområder, jf. afsnit IV, kapitel IV.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- (a) "fiskerisektor" den økonomiske sektor, der omfatter al produktion, forarbejdning og afsætning af fiskevarer
- (b) "fisker" person, der udøver sit hovederhverv, jf. medlemsstatens regler herfor, om bord på et operationelt fiskerfartøj
- (c) "erhvervsaktive i fiskerisektoren" personer, der udøver deres hovederhverv i fiskerisektoren, jf. artikel 1

- (d) "fiskerfartøj" et fartøj som omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 2371/2002
- (e) "akvakultur" opdræt eller dyrkning af akvatiske organismer ved hjælp af metoder, der skal øge produktionen af de pågældende organismer ud over, hvad det naturlige miljø giver mulighed for; organismerne forbliver en fysisk eller juridisk persons ejendom i hele opdrætnings- eller dyrkningsfasen, indtil de er høstet
- (f) "mikrovirksomheder og små virksomheder" virksomheder som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder⁹
- (g) "operationelt program" et dokument, der er udarbejdet af medlemsstaten og godkendt af Kommissionen, og som omfatter et sammenhængende sæt prioriterede opgaver
- (h) "programmering" den tilrettelæggelse, beslutningstagning og finansiering, der finder sted i flere faser for over en flerårig periode at gennemføre EF's og medlemsstaternes fælles indsats for at realisere fondens prioriterede mål
- (i) "prioriteret opgave" en af prioriteterne i strategien i et operationelt program, som omfatter en gruppe af sammenhængende foranstaltninger, der er defineret i EF's strategiske retningslinjer
- (j) "foranstaltning" et sæt aktioner til gennemførelse af en prioriteret opgave
- (k) "operation" et projekt, der gennemføres af en eller flere modtagere
- (l) "modtager" operatør, organ eller virksomhed, i offentligt eller privat regi, der er ansvarlig for at iværksætte og/eller gennemføre operationer. I forbindelse med støtteordninger som omhandlet i traktatens artikel 87 er modtagerne offentlige eller private virksomheder, der gennemfører en individuel aktion og modtager offentlig støtte
- (m) "offentlige udgifter" udgifter afholdt af nationale, regionale eller lokale myndigheder eller over Den Europæiske Unions almindelige budget eller andre tilsvarende udgifter, herunder udgifter afholdt af offentligretlige organer, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF¹⁰
- (n) "konvergensmål" mål defineret i artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr./2004 om generelle bestemmelser for strukturfondene og Samhørighedsfonden¹¹.

⁹ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

¹⁰ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

¹¹ EUT L [...] af [...], s. [...].

KAPITEL II

Mål og opgaver

Artikel 4

Mål

Formålet med bistanden fra fonden er:

- (a) at støtte den fælles fiskeripolitik for at sikre, at de levende akvatiske ressourcer udnyttes på en måde, der skaber de nødvendige forudsætninger for økonomisk, miljømæssig og social bæredygtighed
- (b) at fremme en bæredygtig ligevægt mellem ressourcerne og EF-flådens kapacitet
- (c) at styrke driftsstrukturernes konkurrenceevne og udviklingen af økonomisk levedygtige virksomheder i fiskerisektoren
- (d) at fremme beskyttelsen af miljøet og naturressourcerne
- (e) at tilskynde til bæredygtig udvikling og forbedring af livskvaliteten i hav-, sø- og kystområder, der har med fiskeri og akvakultur at gøre
- (f) at fremme ligestilling mellem kvinder og mænd ved udviklingen af fiskerisektoren og kystfiskeriområderne.

Artikel 5

Opgaver

Der ydes støtte til fiskerisektoren fra en europæisk fiskerifond (i det følgende benævnt fonden eller EFF). De foranstaltninger, der iværksættes i henhold til denne forordning, skal bidrage til at nå de generelle mål i traktatens artikel 33 og de mål, der er opstillet som en del af den fælles fiskeripolitik. De ledsager og supplerer om nødvendigt de øvrige EF-instrumenter og -politikker.

KAPITEL III

Bistandsprincipper

Artikel 6

Komplementaritet, sammenhæng og overensstemmelse

1. Fonden yder bistand, der komplementerer nationale, regionale og lokale foranstaltninger, hvori EF's prioriteter er integreret.
2. Kommissionen og medlemsstaterne sørger for, at der er sammenhæng mellem fondens bistand og EF's aktiviteter, politikker og prioriteter.
3. Medlemsstaterne sørger for, at de operationer, der finansieres af fonden, er i overensstemmelse med traktaten og de retsakter, der vedtages i henhold til den, og med EF's politikker og aktioner, især når det gælder konkurrencereglerne og reglerne om indgåelse af offentlige aftaler og beskyttelse og forbedring af miljøet.
4. De operationer, der finansieres af fonden, må hverken direkte eller indirekte bidrage til øge fiskeriindsatsen.
5. Artikel 16 i forordning (EF) nr. 2371/2002 finder anvendelse.

Artikel 7

Statsstøtte

1. Traktatens artikel 87, 88 og 89 gælder for støtte, som medlemsstaterne yder til virksomheder i fiskerisektoren, jf. dog stk. 2.
2. Traktatens artikel 87, 88 og 89 gælder ikke for obligatoriske tilskud fra medlemsstaterne til foranstaltninger, som medfinansieres af EF, og som indgår i et operationelt program som nævnt i afsnit III, kapitel I.
3. Foranstaltninger, der involverer offentlig finansiering, som rækker ud over denne forordnings bestemmelser om obligatoriske tilskud, jf. stk. 2, behandles samlet i henhold til stk. 1.

Artikel 8

Partnerskab

1. Kommissionen træffer afgørelse om bistand fra fonden i nært samarbejde med de enkelte medlemsstater, i det følgende benævnt "partnerskab". Medlemsstaterne tilrettelægger i overensstemmelse med gældende nationale regler og fremgangsmåder et partnerskab med de myndigheder og organer, som de udpeger, dvs.:
 - (a) regionale og lokale myndigheder og andre offentlige myndigheder
 - (b) arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer
 - (c) andre organer, der repræsenterer civilsamfundet, partnere på miljøområdet, ikke-statslige organisationer og organer, som er ansvarlige for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder.
2. Medlemsstaterne udpeger de mest repræsentative partnere på nationalt, regionalt og lokalt plan inden for de økonomiske og sociale kredse eller andre kredse (i det følgende benævnt "partnere"). Medlemsstaterne sørger for generelt og effektivt at inddrage alle relevante organer i overensstemmelse med nationale regler og fremgangsmåder under hensyn til behovet for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og bæredygtig udvikling ved integrering af krav om miljøbeskyttelse og miljøforbedring.
3. Partnerskabet gennemføres i fuld overensstemmelse med de enkelte partnerses respektive institutionelle, juridiske og finansielle beføjelser.
4. Partnerskabet omfatter forberedelse og overvågning af den nationale strategiplan, jf. artikel 15, samt forberedelse, gennemførelse og overvågning af de operationelle programmer. Medlemsstaterne inddrager de relevante partnere i de forskellige programmeringsfaser inden for den frist, der er fastsat for hver fase.

Artikel 9

Subsidiaritet og proportionalitet

1. Medlemsstaterne bærer ansvaret for at gennemføre de operationelle programmer. Dette ansvar udøves på det rette territoriale niveau i overensstemmelse med de forvaltnings- og kontrolkrav, der er fastsat i denne forordning.
2. De midler, som Kommissionen og medlemsstaterne tager i anvendelse, kan variere afhængigt af EF-tilskuddets størrelse. Midlerne kan især variere i forbindelse med evaluering, kontrol og Kommissionens deltagelse i de overvågningsudvalg, der er omhandlet i artikel 61, samt i forbindelse med de årlige rapporter om de operationelle programmer.

Artikel 10

Delt forvaltning

1. Det budget, EF afsætter til fonden, gennemføres ved delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Kommissionen i henhold til artikel 53 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002. Budgettet til teknisk bistand, jf. artikel 45, stk. 1, gennemføres dog af Kommissionen ved direkte forvaltning. Medlemsstaterne og Kommissionen sørger for, at principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning overholdes, jf. traktatens artikel 274.
2. Kommissionen udøver sine beføjelser til at gennemføre Den Europæiske Unions almindelige budget på følgende måder:
 - (a) Kommissionen kontrollerer, at der findes forvaltnings- og kontrolsystemer i medlemsstaterne, og at de fungerer, jf. afsnit VII, kapitel I.
 - (b) Kommissionen afbryder, tilbageholder eller suspenderer alle eller en del af betalingerne i henhold til artikel 84, 85 og 86, hvis de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer svigter, og anvender enhver anden fornøden finansiell korrektion efter procedurerne i artikel 97 og 98.
 - (c) Kommissionen kontrollerer tilbagebetalingen af forskud og frigør automatisk budgetmæssige forpligtelser i henhold til artikel 78, stk. 2, artikel 87 og 91.
3. Disse foranstaltninger skal give Kommissionen mulighed for at forvisse sig om, at medlemsstaterne anvender fonden lovligt og korrekt og i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, jf. artikel 27 og 28 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002.
4. Bestemmelserne i afsnit II, anden del, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 gælder for bistand fra fonden.

Artikel 11

Ligestilling mellem mænd og kvinder

Medlemsstaterne og Kommissionen sørger for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og integrering af et ligestillingsperspektiv i fondens forskellige gennemførelsesfaser, herunder udformnings-, iværksættelses-, overvågnings- og evalueringsfasen.

Medlemsstaterne sørger for at fremme operationer, som forbedrer kvinders rolle inden for fiskeriet.

KAPITEL IV

Finansielle bestemmelser

Artikel 12

Midler og koncentration

1. De midler, der er til rådighed til forpligtelser fra fonden for perioden 2007-2013, andrager 4 963 mio. EUR i 2004-priser med den årlige fordeling, der er anført i bilag I.
2. 0,8 % af de midler, der er nævnt i stk. 1, afsættes til teknisk bistand for Kommissionen, jf. artikel 45.
3. De beløb, der er nævnt i stk. 1, indekseres fra den [...] med [...] om året med henblik på deres programmering og senere opførelse på Den Europæiske Unions almindelige budget.
4. De budgetmidler, der er omhandlet i stk. 1, og som ikke afsat i henhold til stk. 2, skal fordeles således, at der opnås en betydelig koncentration om de regioner, der er omfattet af konvergensmålet.
5. Kommissionen sørger for, at de samlede årlige tildelinger fra fonden til en medlemsstat i henhold til denne forordning og fra EFRU og ESF i henhold til forordning (EF) nr. (...), herunder EFRU-bidraget til finansiering af de grænseoverskridende aspekter ved Det Europæiske Naboskabs- og Partnerskabsinstrument i henhold til forordning (EF) nr. (...), og fra Førtiltrædelsesinstrumentet i henhold til forordning (EF) nr. (...), og fra den del af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) i henhold til forordning (EF) nr. (...), der stammer fra EUGFL, Udviklingssektionen, og som bidrager til konvergensmålet, ikke overstiger 4 % af medlemsstatens BNP som anslået på tidspunktet for vedtagelsen af den interinstitutionelle aftale.

Forordningerne om de øvrige finansielle instrumenter indeholder en tilsvarende bestemmelse.

Artikel 13

De finansielle midlers fordeling

Kommissionen foretager en vejledende fordeling for hver medlemsstat af de forpligtelsesbevillinger, der er til rådighed for programmeringsperioden 2007-2013, mens den andel, der bidrager til konvergensmålet, holdes adskilt, ved hjælp af følgende objektive kriterier: fiskerisektorens størrelse i medlemsstaten, behovet for justering af fiskeriindsatsen, beskæftigelsen i fiskerisektoren og videreførelsen af igangværende foranstaltninger.

AFSNIT II

STRATEGISKE RETNINGSLINJER

KAPITEL I

STRATEGISKE RETNINGSLINJER

Artikel 14

EF's strategiske retningslinjer

1. EF's strategiske retningslinjer for udviklingen af den fælles fiskeripolitik fastlægger en ramme for forberedelsen og gennemførelsen af fonden. De udgør referencerammen for fondens bidrag til gennemførelsen af den nationale strategiplan, der er nævnt i artikel 15.
2. Rådet vedtager fælles strategiske retningslinjer for bæredygtig udvikling af fiskeriet og akvakulturen og EF's kystfiskeriområder for perioden 2007-2013.

I disse retningslinjer fastsættes de prioriteter, der skal ydes bistand til inden for hver prioriteret opgave, jf. afsnit IV.
3. EF's strategiske retningslinjer vedtages efter proceduren i traktatens artikel 37 senest tre måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse.
4. Retningslinjerne underkastes om nødvendigt midtvejsrevision på grundlag af den strategiske evaluering, jf. artikel 48, stk. 4.

KAPITEL II

National strategiplan

Artikel 15

National strategiplan

1. Senest tre måneder, efter at de strategiske retningslinjer er vedtaget, vedtager medlemsstaterne, før de fremlægger det operationelle program, en national strategiplan for fiskerisektoren.
2. Den nationale strategiplan, der udarbejdes efter samråd med partnerne, forelægges for Kommissionen under hensyntagen til resultatet af evalueringen, jf. artikel 47.

3. Den nationale strategiplan skal være genstand for en dialog mellem medlemsstaten og Kommissionen.
4. Den nationale strategiplan skal omfatte alle aspekter af den fælles fiskeripolitik og angive de prioriterede opgaver og mål samt frister for planens gennemførelse, navnlig for så vidt angår:
 - (a) indskrænkning af fiskeriindsatsen og –kapaciteten og identifikation af ressourcerne og frister for at nå målet for det berørte fiskeri og den berørte flåde
 - (b) udvikling af akvakultursektoren og forarbejdnings- og afsætningsindustrien
 - (c) gennemførelsesstrategien for at opfylde kravene om inspektion og kontrol af fiskeriet og indsamling af data og information om den fælles fiskeripolitik
 - (d) fiskevareforsyningsstrategien og udviklingen af fiskeriaktiviteter uden for EF's farvande
 - (e) strategien for udvikling af kystområderne og kriterierne for af afgrænse disse områder.

Artikel 16

Den nationale strategiplans indhold

1. Den nationale strategiplan skal indeholde en kort beskrivelse af:
 - (a) fiskerisektorens tilstand som helhed
 - (b) vurderingen af miljøvirkningerne
 - (c) den vejledende fordeling af de offentlige finansielle midler, der er til rådighed til at gennemføre den fælles fiskeripolitik, eventuelt med angivelse for hver national prioritet af, hvilken andel der medfinansieres af fonden, og hvilken andel der finansieres ved hjælp af nationale offentlige midler.

KAPITEL III

Strategisk opfølgning

Artikel 17

Strategirapport fra Kommissionen og medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne forelægger senest den 30. april 2011 Kommissionen en rapport om gennemførelsen af den nationale strategiplan, hvori de sammenfatter de vigtigste

udviklingstendenser og udfordringer, også i forbindelse med gennemførelsen af de strategiske retningslinjer.

2. Senest den 31. oktober 2011 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en rapport om gennemførelsen af de nationale strategiplaner og EF's strategiske retningslinjer.

Kommissionen underretter fondskomiteén, der er omhandlet i artikel 100.

AFSNIT III

PROGRAMMERING

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser om fonden

Artikel 18

De operationelle programmers indhold

1. De operationelle programmer skal indeholde strategien, prioriteterne og de særlige mål for den fælles fiskeripolitik og andre fælles politikker.
2. Bistanden gives kun i forbindelse med operationelle programmer. Medlemsstaterne udarbejder et nationalt operationelt program efter at have rådført sig med de regionale, lokale, økonomiske og sociale partnere i fiskerisektoren og alle andre relevante organer i overensstemmelse med deres institutionelle struktur.

Hvert operationelt program omfatter følgende:

- (a) de prioriterede opgaver som fastlagt i de strategiske retningslinjer, deres særlige mål, som, hvis det er muligt, er kvantificeret, den forventede virkning og oplysninger om, hvorvidt de er i overensstemmelse med den nationale strategiplan
- (b) en kort beskrivelse af de vigtigste foranstaltninger til gennemførelse af de prioriterede opgaver
- (c) oplysninger om, hvordan det komplementerer de foranstaltninger, der er planlagt i forbindelse med fonden for udvikling af landdistrikterne og de øvrige strukturfonde
- (d) en finansierungsplan med to tabeller:
 - den ene tabel skal indeholde en fordeling for hvert år af det samlede planlagte tilskud fra fonden, jf. artikel [...]. I finansierungsplanen

angives det separat, hvilke bevillinger af det samlede tilskud fra fonden der er afsat til konvergensmålet. Det samlede tilskud fra fonden skal være foreneligt med de gældende finansielle overslag

- i den anden tabel specificeres det for hele programmeringsperioden og for hver enkelt prioriteret opgave, hvilket EF-tilskud og hvilke nationale offentlige midler, der planlægges tildelt, hvor stort et tilskud der tildeles fra fonden til hver opgave, og hvilket beløb der er forbeholdt teknisk bistand. Om nødvendigt angives det separat i tabellen, hvilket tilskud der ydes fra fonden til regioner, som er omfattet af konvergensmålet, tillige med hvilke nationale offentlige midler.

3. De operationelle programmer udarbejdes i overensstemmelse med de strategiske retningslinier og de nationale strategiplaner.

Artikel 19

Gennemførelsesbestemmelser for de operationelle programmer

1. Medlemsstaterne medtager følgende i gennemførelsesbestemmelserne:
 - (a) udpegningen af alle de myndigheder, der er nævnt i artikel 57
 - (b) en beskrivelse af procedurerne for forvaltning af det operationelle program, jf. artikel 58
 - (c) aktioner til forbedring og modernisering af de administrative strukturer med henblik på gennemførelse af den fælles fiskeripolitik og udvidelse af den administrative kapacitet til forvaltning og kontrol af fonden
 - (d) en beskrivelse af evaluerings- og overvågningssystemerne og overvågningsudvalgets sammensætning, jf. artikel 46 og 61-63
 - (e) procedurerne for kontrol af gennemførelsen af det operationelle program, jf. artikel 60
 - (f) fastsættelse af procedurerne for pengestrømmenes tilvejebringelse og cirkulation, der sikrer deres gennemsigtighed
 - (g) bestemmelser om offentlig omtale af det operationelle program, jf. artikel 50
 - (h) en beskrivelse af de procedurer for udveksling af elektroniske data, som Kommissionen og medlemsstaten har aftalt for at overholde de betalings-, overvågnings- og evalueringskrav, der er fastsat i denne forordning
 - (i) udpegningen af det uvildige kontrolorgan, der er nævnt i artikel 69, stk. 3.
2. For hver af de bistandsformer, der er omhandlet i afsnit IV, fastsætter medlemsstaterne i deres operationelle program betingelserne og procedurerne for

deres anvendelse. I programmet angives det tydeligt, hvad der er formålet med de planlagte foranstaltninger.

Artikel 20

Forberedelse og godkendelse

1. Medlemsstaterne udarbejder efter at have rådført sig med partnerne et nationalt operationelt program. Det sendes til Kommissionen senest tre måneder, efter at medlemsstaten har vedtaget sin nationale strategiplan.
2. Kommissionen vurderer under hensynstagen til den forhåndsevaluering, der er nævnt i artikel 47, det foreslåede operationelle program for at afgøre, om det bidrager til at nå de mål og prioriterede opgaver, som er fastlagt i EF's strategiske retningslinjer og i den nationale strategiplan.
3. Er et operationelt program ifølge Kommissionen ikke i overensstemmelse med EF's strategiske retningslinjer eller den nationale strategiplan, anmoder Kommissionen medlemsstaten om at revidere det foreslåede program.
4. Kommissionen godkender det operationelle program senest fem måneder, efter at medlemsstaten officielt har forelagt det, forudsat at programmet er udarbejdet i henhold til artikel 18.

Artikel 21

Varighed og revision

1. De operationelle programmer omfatter perioden fra 1. januar 2007 til 31. december 2013.
2. Et operationelt program tages op til fornyet gennemgang, hvis der har været vanskeligheder med at gennemføre det, eller hvis der er sket væsentlige strategiske ændringer, eller hvis der er forvaltningsmæssige årsager til det, og det revideres eventuelt for den resterende del af perioden på medlemsstatens eller Kommissionens initiativ efter godkendelse fra overvågningsudvalget, jf. artikel 61. Ved revisionerne tages der især hensyn til Kommissionens årlige rapporter og eventuelle konklusioner i forbindelse med den årlige gennemgang, især for at ændre eller styrke den fælles fiskeripolitikens prioriteter, og til midtvejsevalueringens resultater og konklusioner, jf. artikel 48.
3. Kommissionen træffer afgørelse om anmodninger om revision af operationelle programmer senest tre måneder, efter at en medlemsstat officielt har fremsat anmodningen.

Artikel 22

Kumulering og overlaping

I støtteperioden er en operation kun berettiget til tilskud fra én fond eller ét af EF's finansielle instrumenter. Medlemsstaterne sørger for, at denne bestemmelse overholdes.

AFSNIT IV

PRIORITEREDE OPGAVER

KAPITEL I

PRIORITERET OPGAVE 1: FORANSTALTNINGER TIL TILPASNING AF EF-FISKERFLÅDEN

Artikel 23

Anvendelsesområde

Fonden bidrager til at finansiere følgende:

- (a) offentlig støtte til fartøjsejere og besætninger, der berøres af nationale planer for justering af fiskeriindsatsen, hvis disse indgår i følgende:
 - genopretningsplaner som nævnt i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2371/2002
 - hasteforanstaltninger som nævnt i artikel 7 og 8 i forordning (EF) nr. 2371/2002
 - nationale planer for justering af fiskeriindsatsen som følge af, at en fiskeriaftale mellem EF og et tredjeland ikke er blevet forlænget, eller at fiskerimulighederne er blevet kraftigt nedskåret i henhold til en international aftale eller en anden ordning
 - forvaltningsplaner som nævnt i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2371/2002
 - nationale planer for afgang fra flåden af højst to års varighed som led i de forpligtelser, der er fastsat i artikel 11 til 16 i forordning (EF) nr. 2371/2002 vedrørende justering af EF-fiskerflådens kapacitet.
- (b) investeringer om bord på fartøjer i henhold til artikel 27.

- (c) socioøkonomisk kompensation i forbindelse med flådeforvaltning, herunder erhvervsuddannelse.

Artikel 24

Programmering af justeringen af fiskeriindsatsen

1. Medlemsstaterne fastlægger i den nationale strategiplan deres politik for justering af fiskeriindsatsen. Finansieringen af de operationer, der er nævnt i artikel 23, litra a), første led, skal prioriteres højest.
2. De nationale planer for justering af fiskeriindsatsen, jf. artikel 23, litra a), første led, skal indbefatte foranstaltninger til endeligt ophør med fiskerivirksomhed, jf. artikel 25.
3. De kan også indbefatte foranstaltninger til midlertidigt ophør, jf. artikel 26, og alle andre relevante foranstaltninger i dette kapitel.
4. I de regioner, der er omfattet af konvergensmålet, skal de nationale planer for justering af fiskeriindsatsen indbefatte socioøkonomisk kompensation, jf. artikel 28.
5. I de regioner, der ikke er omfattet af konvergensmålet, skal medlemsstaterne fremlægge nationale socioøkonomiske støtteforanstaltninger i de nationale planer for justering af fiskeriindsatsen.
6. De nationale planer for justering af fiskeriindsatsen, der er nævnt i artikel 23, litra a), må højst være af to års varighed.

I de tilfælde, der er nævnt i artikel 23, litra a), første, andet og fjerde led, vedtager medlemsstaterne de nationale planer senest to måneder, efter at Rådet eller Kommissionen har truffet afgørelse.

I de tilfælde, der er nævnt i artikel 23, litra a), tredje led, vedtager medlemsstaterne omstruktureringsplaner for de berørte fartøjer og fiskere senest to måneder efter at være blevet underrettet af Kommissionen.

Artikel 25

Offentlig støtte til endeligt ophør

1. Fonden yder bistand til medfinansiering af fartøjers endelige ophør med fiskerivirksomhed, hvis det sker som led i en plan for justering af fiskeriindsatsen, jf. artikel 23, litra a). Kun ophugning af fartøjer eller genanvendelse af dem til ikke-udbyttegivende formål betragtes som endeligt ophør med fiskerivirksomhed.

Den offentlige støtte til endeligt ophør betales til fartøjsejerne på grundlag af fartøjets fiskerikapacitet og eventuelt de dermed forbundne fiskerirettigheder.

2. For at lette gennemførelsen af de nationale planer for justering af fiskeriindsatsen kan medlemsstaterne udskrive offentlige udbud eller forslagsindkaldelser.

Medlemsstaterne kan også fastsætte den offentlige støttes størrelse under hensyntagen til den bedste omkostningseffektivitet på grundlag af et eller flere af følgende objektive kriterier:

- (a) fiskerfartøjets pris på det nationale marked eller dets forsikringsværdi
 - (b) fartøjets omsætning
 - (c) fartøjets alder og tonnage eller maskineffekt udtrykt i GT eller kW.
3. Hvert år giver medlemsstaterne i den årlige gennemførelsesrapport, jf. artikel 65, meddelelse om de resultater, de har opnået med hensyn til at gennemføre deres nationale planer for justering af fiskeriindsatsen. Resultaterne måles ved hjælp af relevante indikatorer, som er fastsat i de operationelle programmer.

Artikel 26

Offentlig støtte til midlertidigt ophør

1. I forbindelse med de planer for justering af fiskeriindsatsen, der er nævnt i artikel 23, litra a), første, andet og fjerde led, kan fonden bidrage til finansiering af støtteforanstaltninger for midlertidigt ophør med fiskerivirksomhed til fiskere og fartøjsejere for en periode på højst et år, som kan forlænges med endnu år.

Foranstaltningerne til midlertidigt ophør skal ledsage en plan for justering af fiskeriindsatsen, der inden to år fører til en varig kapacitetsnedsækering, som mindst svarer til den formindskelse af fiskeriindsatsen, som er resultatet af det midlertidige ophør.
2. Fonden kan bidrage til finansiering af godtgørelser til fiskere og fartøjsejere for midlertidigt ophør for en periode på højst seks måneder i tilfælde af en naturkatastrofe eller en anden usædvanlig begivenhed, der ikke skyldes ressourcebevarende foranstaltninger.
3. Hvert år giver medlemsstaterne i den årlige gennemførelsesrapport, jf. artikel 65, meddelelse om de resultater, de har opnået med hensyn til at gennemføre foranstaltningerne til midlertidigt ophør.
4. Der kan ikke ydes godtgørelser eller anden støtte i henhold til denne forordning for tilbagevendende sæsonbestemt indstilling af fiskeriet.

Artikel 27

Investeringer om bord på fiskerfartøjer og selektivitet

1. Fonden kan bidrage til finansiering af udstyr:
 - (a) der er omhandlet i artikel 11, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2371/2002
 - (b) der gør det muligt at opbevare fangster om bord, som det ikke længere er tilladt at genudsætte
 - (c) der indgår i pilotprojekter, som omfatter forberedelse eller afprøvning af nye tekniske foranstaltninger for en begrænset periode, som skal fastsættes af Rådet eller Kommissionen
 - (d) der reducerer fiskeriets indvirkning på habitater og havbunden og ikke-kommercielle arter, undtagen fiskeredskaber.
2. Fonden kan bidrage til finansiering af investeringer, der skal gøre fiskeredskaberne mere selektive, forudsat at det pågældende fartøj er omfattet af en genopretningsplan, jf. artikel 23, litra a), første led, ændrer fangstmetode og forlader det pågældende fiskeri for at overgå til et andet fiskeri, hvor ressourcetilstanden gør det muligt at fiske, og at investeringen kun vedrører den første udskiftning af fiskeredskaberne.
3. Ud over de tilfælde, der er beskrevet i stk. 2, kan fonden bidrage til finansiering af den første udskiftning af fiskeredskaber, hvis de nye redskaber er mere selektive og opfylder anerkendte miljøkriterier og -regler, som er mere vidtrækkende end de gældende forpligtelser.

Artikel 27a

Kystfiskeri af mindre omfang

1. Ved anvendelsen af denne artikel forstås ved "kystfiskeri af mindre omfang" fiskeri, der udøves af fartøjer med en længde overalt på under 12 m, som ikke anvender trukne redskaber som anført i skema 2 i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004 af 30. december 2003 om et EF-fiskerflåderegister¹².
2. Hvis fonden yder støtte til finansiering af foranstaltninger i henhold til artikel 27 i denne forordning til fordel for kystfiskeri af mindre omfang, nedsættes den sats for private tilskud, der er anført i gruppe 2 i skemaet i bilag II, med 20 %.
3. Hvis fonden yder støtte til finansiering af foranstaltninger i henhold til artikel 28 i denne forordning, anvendes de satser, der er anført i gruppe 3 i bilag II.

¹² EUT L 5 af 9.1.2004, s. 25.

4. Fonden kan bidrage til betaling af præmier til fiskere og fartøjsejere, der er beskæftiget med kystfiskeri af mindre omfang:
- for at forbedre forvaltningen og kontrollen af betingelserne for adgang til bestemte fiskeriområder
 - for at fremme tilrettelæggelsen af produktions-, forarbejdnings- og afsætningskæden for fiskevarer
 - for at fremme frivillige tiltag, der går ud på at reducere fiskeriindsatsen for at bevare ressourcerne
 - for at anvende teknologiske innovationer (mere selektive fangstmetoder, der er mere vidtgående end de relevante forskrifter), som ikke øger fiskeriindsatsen.

De satser, der er fastsat i gruppe 3 i skemaet i bilag II til denne forordning, anvendes.

Artikel 28

Socioøkonomisk kompensation i forbindelse med flådeforvaltning

1. Fonden kan bidrage til finansiering af følgende socioøkonomiske foranstaltninger, som medlemsstaterne foreslår for fiskere, der berøres af udviklingen inden for fiskeriet:
 - (a) diversificering af aktiviteterne, så der skabes alternative beskæftigelsesmuligheder for erhvervsaktive inden for fiskerisektoren
 - (b) planer for omskoling til jobmuligheder uden for havfiskeri
 - (c) tidlig afgang fra fiskeriet, herunder førtidspensionering.
2. Fonden kan også bidrage til finansiering af uddannelsesforanstaltninger og uddannelsestiltag for unge fiskere, der ønsker at blive ejere af et fiskerfartøj for første gang.

KAPITEL II

PRIORITERET OPGAVE 2: AKVAKULTUR, FORARBEJDNING OG AFSÆTNING AF FISKEVARER OG AKVAKULTURPRODUKTER

Artikel 29

Investeringer i akvakultur

1. Fonden kan støtte investeringer i akvakultur i henhold til de særlige mål, som skal opstilles i de nationale strategiplaner, jf. artikel 15.

2. Investeringerne kan omfatte opførelse, udvidelse, udrustning og modernisering af produktionsanlæg, især for at forbedre hygiejneforholdene, sundheds- og dyresundhedsforholdene og produktkvaliteten og reducere de negative virkninger for miljøet. Overdragelse af ejendomsretten til en virksomhed giver ikke ret til EF-støtte.
3. Foretages der investeringer for at garantere overholdelse af nyligt indførte EF-standarder for miljø, menneskers og dyrs sundhed, hygiejne eller dyrevelfærd, kan der ydes støtte, men kun inden for de tidsrum, som er fastsat i EF-retsfor skrifterne.
4. Fonden yder ikke støtte til investeringer, der har til formål at øge produktionen af produkter, som der ikke er normale afsætningsmuligheder for, eller som kan have uønskede virkninger for bevarelsen af fiskeressourcerne.
5. Der ydes ikke støtte til projekter som nævnt i bilag II til direktiv 85/337/EØF¹³, som der ikke er forelagt de oplysninger for, som kræves i direktivets bilag IV.

Artikel 30

Støtteberettigede foranstaltninger

1. Fonden kan yde støtte til investeringer, som hjælper med til at nå et eller flere af følgende mål:
 - (a) omlægning til nye arter og produktion af arter med gode markedsudsigter
 - (b) gennemførelse af opdrætsmetoder, der reducerer konsekvenserne for miljøet betragteligt sammenholdt med de metoder, der normalt anvendes inden for fiskerisektoren
 - (c) støtte til traditionelle akvakulturaktiviteter, som er vigtige for at bevare både den økonomiske og sociale struktur og miljøet
 - (d) foranstaltninger af fælles interesse for akvakultur, jf. kapitel III i dette afsnit, og erhvervsuddannelse
 - (e) kompensation for anvendelse af akvakulturproduktionsmetoder, der er med til at beskytte miljøet og bevare naturen
 - (f) gennemførelse af folkesundheds- og dyresundhedsforanstaltninger.
2. Investeringsstøtten er forbeholdt mikrovirksomheder og små virksomheder.

¹³ Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40). Senest ændret ved direktiv 2003/35/EF (EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17).

Støtte til miljøvenlige akvakulturforanstaltninger

1. Fonden kan yde støtte til, at der ydes kompensation for, at der anvendes akvakulturproduktionsmetoder, som er med til at beskytte og forbedre miljøet og bevare naturen, for at opfylde EF-mål for fiskeriet og miljøet.
2. Formålet med støtten er at fremme:
 - (a) akvakulturformer, der indbefatter beskyttelse af miljøet, naturressourcerne og den genetiske diversitet samt forvaltning af landskabet og traditionelle kendetegn i akvakulturområder
 - (b) deltagelse i den EF-ordning for miljøledelse og miljørevision, som blev indført ved Europa-parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001¹⁴
 - (c) økologisk akvakultur, jf. forordning (EØF) nr. 2092/91¹⁵.
3. For at modtage tilskud i henhold til denne artikel skal initiativtagere til projekter forpligte sig til i mindst fem år at anvende miljøvenlige akvakulturforanstaltninger, der er mere vidtgående end anvendelse af normal god akvakulturpraksis. Fordelene ved de miljøvenlige akvakulturforanstaltninger skal påvises ved en forhåndskonsekvensanalyse, der skal gennemføres af et organ, som medlemsstaten har udpeget.
4. Den maksimale årlige offentlige støtte, der kan ydes som kompensation for et tilsagn om at anvende miljøvenlige akvakulturforanstaltninger, fastsættes hver år af medlemsstaten i det operationelle program på grundlag af følgende kriterier:
 - (a) indkomsttab
 - (b) ekstraomkostninger, der kan opstå som følge af anvendelsen af miljøvenlige akvakulturmetoder
 - (c) behovet for at yde finansiel støtte til gennemførelse af projektet.

¹⁴ EFT L 114 af 24.4.2001, s. 1.

¹⁵ Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 af 24. juni 1991 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler (EFT L 198 af 22.7.1991, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 392/2004 af 24.2.2004 (EUT L 65 af 3.3.2004).

Artikel 32

Folkesundheds- og dyresundhedsforanstaltninger

Fonden kan bidrage til:

- (a) at kompensere skaldyrsopdrættere for midlertidigt ophør med høst af opdrættede bløddyr. Der kan højst ydes kompensation i seks måneder i hele perioden fra 2007-2013. Der kan ydes kompensation, hvis kontaminering af bløddyr som følge af spredning af toksisk plankton eller forekomst af biotoksinholdigt plankton medfører, at høsten af hensyn til folkesundheden indstilles:
 - i mere end fire måneder i træk, eller
 - hvis tabet som følge af indstillingen af høsten beløber sig til over 35 % af den pågældende virksomheds årsomsætning beregnet på grundlag virksomhedens gennemsnitsomsætning i de foregående tre år.
- (b) at finansiere elimineringen af patologiske risici inden for akvakultur, hvis Kommissionen godkender en slagteplan i henhold til beslutning 90/424/EØF¹⁶.

Artikel 33

Investeringer i forarbejdning og afsætning

1. Fonden kan i henhold de særlige strategier, der skal medtages i de nationale strategiplaner, støtte investeringer i forarbejdning til direkte konsum og i afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter. Støtten er forbeholdt mikrovirksomheder og små virksomheder.
2. Investeringerne kan omfatte opførelse, udvidelse, udrustning og modernisering af virksomheder, især for at forbedre hygiejneforholdene, sundheds- og dyresundhedsforholdene og produktkvaliteten og reducere de negative virkninger for miljøet. Overdragelse af ejendomsretten til en virksomhed giver ikke ret til EF-støtte.
3. Foretages der investeringer for at garantere overholdelse af nyligt indførte EF-standards for miljø, menneskers og dyrs sundhed, hygiejne eller dyrevelfærd, kan der ydes støtte, men kun inden for de tidsrum, som er fastsat i EF-retsfor skrifterne.

¹⁶ Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/99/EF af 17.11.2003 (EUT L 325 af 12.12.2003, s. 31).

Artikel 34

Støtteberettigede foranstaltninger

1. Fonden kan yde støtte til investeringer på forarbejdnings- og afsætningsområdet til opførelse, udvidelse, udrustning og modernisering af virksomheder.
2. Investeringer, der foretages i henhold til stk. 1, skal være med til at bevare eller øge beskæftigelsen inden for fiskerisektoren og nå et eller flere af følgende mål:
 - (a) forbedre arbejdsforholdene og erhvervsuddannelsen
 - (b) forbedre og overvåge sundheds- og hygiejneforholdene samt produktkvaliteten
 - (c) mindske de negative konsekvenser for miljøet
 - (d) bidrage til øget anvendelse af mindre udnyttede arter, biprodukter og affald
 - (e) anvende ny teknologi og udvikle e-handelen
 - (f) afsætte produkter, der hovedsagelig stammer fra den lokale flådes landinger.
3. Der ydes ikke EF-støtte til investeringer i detailhandelen.

KAPITEL III

PRIORITERET OPGAVE 3: FORANSTALTNINGER AF KOLLEKTIV INTERESSE

Artikel 35

Bistandsprincipper

Fonden kan yde bistand til kollektive aktioner af begrænset varighed, der går ud over, hvad der normalt støttes på privat initiativ, og som gennemføres med aktiv støtte fra initiativtagerne selv eller fra organisationer, der handler på producenternes vegne, eller andre organisationer, forvaltningsmyndigheden har anerkendt, og som er med til at realisere den fælles fiskeripolitikens mål.

Artikel 36

Kollektive aktioner

Fonden yder støtte til kollektive aktioner, der har til formål:

- (a) at bidrage bæredygtigt til bedre forvaltning eller bevarelse af ressourcerne eller til at skabe åbenhed på markederne for fiskevarer og akvakulturprodukter

- (b) at inddrage kollektive investeringer i udviklingen af opdrætsanlæg, affaldsbehandling eller køb af produktions-, forarbejdnings- eller afsætningsudstyr
- (c) at fremme partnerskab mellem forskere og operatører inden for fiskerisektoren
- (d) at bidrage til at nå målene i artikel 27a, stk. 4, i denne forordning.

Artikel 37

Foranstaltninger til beskyttelse og udvikling af den akvatiske fauna

1. Fonden kan yde støtte til aktioner af kollektiv interesse, der skal beskytte og udvikle den akvatiske fauna, bortset fra direkte udsætning. Aktionerne skal bidrage til at forbedre vandmiljøet.
2. Disse aktioner skal vedrøre etablering af faste eller mobile anlæg med henblik på at beskytte og udvikle den akvatiske fauna eller genoprette indre vandveje, herunder vandrende arters gydepladser og vandringsveje.
3. Aktionerne skal gennemføres af offentlige eller halvoffentlige organer, anerkendte handelsorganisationer eller andre organer, som forvaltningsmyndigheden har udpeget til det formål.

Artikel 38

Fiskerihavne

1. Fonden kan støtte investeringer i fiskerihavne af interesse for alle de fiskere, der bruger havnen, og som bidrager til at forbedre de tjenesteydelser, som fiskerne tilbydes.
2. Investeringerne skal vedrøre:
 - (a) forbedring af forholdene for landing, forarbejdning og opbevaring af fiskevarer i havnene
 - (b) brændstof-, is-, vand- og elforsyning
 - (c) udstyr til vedligeholdelse og reparation af fartøjer
 - (d) forbedring af kajer for at øge sikkerheden ved landing og lastning af produkter
 - (e) elektronisk forvaltning af fiskeriaktiviteter.

Artikel 39

Fremme og udvikling af nye markeder

1. Fonden kan støtte kollektive aktioner med henblik på at føre en kvalitets- og forædlingspolitik og fremme eller udvikle nye markeder for fiskevarer og akvakulturprodukter.
2. Aktionerne må ikke gælde varemærker eller henvise til bestemte lande eller geografiske områder, undtagen når det drejer sig om produkter, der er anerkendt i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92¹⁷.
3. Investeringerne skal vedrøre:
 - (a) gennemførelse af nationale og tværnationale salgsfremstød
 - (b) afsætning af arter, som der er overskud af, eller som er underudnyttede, eller af arter, som genudsættes eller ikke er af erhvervsmæssig interesse
 - (c) gennemførelse af en kvalitetspolitik for fiskevarer og akvakulturprodukter
 - (d) fremme af produkter, der er blevet til ved hjælp af miljøvenlige metoder
 - (e) fremme af produkter, der er anerkendt i henhold til forordning (EØF) nr. 2081/92
 - (f) kvalitetscertificering
 - (g) mærkning, herunder mærkning af varer, der er fanget ved hjælp af miljøvenlige fangstmetoder
 - (h) salgsfremstød eller kampagner til forbedring af fiskerisektorens image
 - (i) gennemførelse af markedsundersøgelser.

Artikel 40

Pilotprojekter

1. Fonden kan støtte pilotprojekter, der går ud på at erhverve og udbrede ny teknisk viden, og som gennemføres af en erhvervsdrivende, en anerkendt erhvervssammenslutning eller et andet organ, som forvaltningsmyndigheden har udpeget til det formål, i partnerskab med et videnskabeligt eller teknisk organ.

¹⁷ Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 af 14. april 2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).

2. Pilotprojekterne i stk. 1 skal:

- (a) på betingelser, der ligner de reelle produktionsbetingelser, afprøve en nyskabende teknologi for, om den er teknisk og økonomisk levedygtig for derigennem at erhverve og udbrede teknisk og økonomisk viden om den afprøvede teknologi
- (b) kunne bruges til at afprøve forvaltningsplaner og planer for fordeling af fiskeriindsatsen, herunder eventuelt oprettelse af zoner med forbud mod fiskeri, for at evaluere de biologiske og økonomiske konsekvenser, og forsøgsudsætning.

Et pilotprojekt skal altid følges op videnskabeligt, således at der kan opnås brugbare resultater.

3. Der skal udarbejdes tekniske rapporter, som er tilgængelige for offentligheden, om resultaterne af de projekter, der finansieres i henhold til stk. 1.

Artikel 41

Ombygning af fiskerfartøjer eller anvendelse af dem til andre formål

Fonden kan yde støtte til ombygning af fiskerfartøjer, der under en medlemsstats flag i offentligt eller halvoffentligt regi udelukkende skal bruges til uddannelses- eller forskningsformål inden for fiskerisektoren.

Fonden kan yde støtte til aktioner, som går ud på permanent at anvende et fiskerfartøj til ikke-udbyttegivende formål uden for erhvervsfiskeri.

KAPITEL IV

PRIORITERET OPGAVE 4: BÆREDYGTIG UDVIKLING AF KYSTFISKERIOMRÅDER

Artikel 42

Bistandsområder

- 1. Fonden kan ud over de øvrige EF-instrumenter yde bistand til bæredygtig udvikling og forbedring af livskvaliteten i de støtteberettigede kystfiskeriområder som led i en overordnet strategi, der skal støtte gennemførelsen af den fælles fiskeripolitikens mål, især under hensyntagen til dens socioøkonomiske konsekvenser.
- 2. Formålet med foranstaltningerne til bæredygtig udvikling af kystfiskeriområderne er:
 - (a) at bevare den økonomiske og sociale velstand i disse områder og udnytte fiskevarerne og akvakulturprodukterne bedre

- (b) at bevare og udvikle arbejdspladser i kystfiskeriområderne ved hjælp af støtte til diversificering eller økonomisk og social omstrukturering af områder, der står over for socioøkonomiske vanskeligheder som følge af ændringer i fiskeriet
 - (c) at fremme kystmiljøets kvalitet
 - (d) at støtte og udvikle samarbejdet mellem nationale og tværnationale kystfiskeriområder.
3. Medlemsstaterne medtager i deres operationelle program en liste over de områder, der er berettiget til støtte fra fonden som led i den bæredygtige udvikling af kystområderne.
- Et kystfiskeriområde er normalt mindre end et NUTS III-område og grænser op til et hav eller en sø eller indbefatter en flodmunding med tilknytning til fiskeri. Området skal være rimeligt sammenhængende set ud fra et geografisk, oceanografisk, økonomisk og socialt synspunkt.
- Området skal have lav befolkningstæthed, og en stor andel af befolkningen skal være beskæftiget inden for fiskerisektoren, fiskeriet skal være på retur, og der må ikke være nogen kommuner med over 100 000 indbyggere.
4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de områder, der er støtteberettigede i henhold til stk. 3.

Artikel 43

Støtteberettigede foranstaltninger

1. Som led i den bæredygtige udvikling af kystfiskeriområderne kan der ydes støtte til:
- (a) omstrukturering og omlægning af økonomiske aktiviteter, især ved fremme af grøn turisme, såfremt dette ikke medfører en forøgelse af fiskeriindsatsen
 - (b) diversificering af beskæftigelsen ved fremme af yderligere beskæftigelsesmuligheder for erhvervsaktive inden for fiskeriet, så der skabes flere eller alternative arbejdspladser uden for fiskerisektoren
 - (c) lokal erhvervsmæssig udnyttelse af fisk og skaldyr
 - (d) støtte til små fiskeriinfrastrukturer og fremme af turisme
 - (e) beskyttelse af hav-, sø- og kystmiljøet, så det forbliver attraktivt, fornyelse og udvikling af kystlandsbyer og beskyttelse og udnyttelse af naturarven og den arkitektoniske kulturarv
 - (f) genetablering af produktionspotentialet inden for fiskerisektoren, når det er blevet ødelagt af naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer

- (g) støtte til interregionalt og tværnationalt samarbejde mellem aktører i kystfiskeriområder, især ved oprettelse af netværk og udbredelse af bedste praksis
 - (h) erhvervelse af organisations- og præsentationsfærdigheder med henblik på forberedelse og gennemførelse af en lokal udviklingsstrategi.
2. Fonden kan som et supplement svarende til højst 15 % af den berørte prioriterede opgave finansiere foranstaltninger til fremme og forbedring af faglige kvalifikationer, omskoling og jobintegration, især for kvinder, forudsat at disse foranstaltninger udgør en integrerende del af en strategi for bæredygtig udvikling for kystområder, og at de er direkte forbundet med de foranstaltninger, som er beskrevet i stk. 1.
 3. Støtte, der ydes i henhold til stk. 1, må ikke bruges til fornyelse eller modernisering af fiskerfartøjer.
 4. Modtagerne af støtte som nævnt i stk. 1, litra a) og b), og stk. 2 skal enten være beskæftiget i fiskeriet eller have et job, der er fiskeriafhængigt.
 5. Hvis en foranstaltning, der er støtteberettiget i henhold til denne artikel, også er berettiget til støtte fra et andet EF-støtteinstrument, skal medlemsstaten ved udarbejdelsen af sit program gøre det klart, om foranstaltningen støttes af fonden eller af et andet EF-støtteinstrument.

Artikel 44

Deltagelse i bæredygtig udvikling af kystfiskeriområder

1. Der gennemføres aktioner for at bidrage til bæredygtig udvikling af kystfiskeriområder på et givet område af en gruppe af lokale offentlige eller private partnere, der er nedsat til det formål, i det følgende benævnt "kystaktionsgruppe" (KAG). Hver KAG, der nedsættes i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning, udvælges åbent efter offentlig indkaldelse af forslag.
2. Den private sektor skal være ansvarlig for mindst to tredjedele af de projekter, som gennemføres på initiativ af KAG.
3. KAG kan modtage støtte fra fonden, hvis de gennemfører integrerede lokale udviklingsaktioner baseret på en lokalt forankret tilgang i et givet område eller for en bestemt kategori af personer eller en bestemt type projekter. Medlemsstaten sørger for, at KAG har tilstrækkelig administrativ og finansiell kapacitet til at administrere de forskellige former for bistand og fuldføre de planlagte operationer.
4. Det område, som KAG har ansvaret for, skal være sammenhængende og have en tilstrækkelig kritisk masse målt i menneskelige, finansielle og økonomiske ressourcer til at støtte en holdbar udviklingsstrategi.

5. De forskellige KAG i en given medlemsstat eller region skal afhængigt af de institutionelle forhold danne en fælles sammenslutning med vedtægter, der garanterer, at de fungerer korrekt.

KAPITEL V

PRIORITERET OMRÅDE 5: TEKNISK BISTAND

Artikel 45

Teknisk bistand

1. Fonden kan på Kommissionens initiativ og/eller vegne anvende indtil 0,8 % af sin årlige tildeling til at finansiere den forberedelse, overvågning, administrative og tekniske støtte, evaluering, revision og kontrol, der er nødvendig for at gennemføre denne forordning. Disse aktioner gennemføres i henhold til artikel 53, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 og andre bestemmelser i samme forordning og i gennemførelsesbestemmelserne hertil, som gælder for denne form for gennemførelse af budgettet.

Aktionerne omfatter:

- (a) undersøgelser i forbindelse med udarbejdelsen af EF's strategiske retningslinjer og Kommissionens årlige rapport
 - (b) evalueringer, ekspertvurderinger, statistikker og undersøgelser, herunder generelle undersøgelser af, hvordan fonden fungerer
 - (c) foranstaltninger, der henvender sig til partnerne, modtagerne af fondsstøtten og den brede offentlighed, herunder informationsforanstaltninger
 - (d) foranstaltninger til udbredelse af information, oprettelse af netværk, bevidstgørelse, fremme af samarbejde og udveksling af erfaringer i hele EU
 - (e) installering, drift og sammenkobling af elektroniske forvaltnings-, overvågnings-, kontrol- og evalueringssystemer
 - (f) forbedring af evalueringsmetoderne og udveksling af oplysninger om den praksis, der følges på dette område
 - (g) etablering af tværnationale netværk og EF-netværk af aktører inden for bæredygtig udvikling af kystfiskeriområder med henblik på at fremme udveksling af erfaringer og udbredelse af bedste praksis, stimulere og gennemføre tværregionalt og tværnationalt samarbejde og udbrede information.
2. På medlemsstaternes initiativ kan fonden i henhold til hvert operationelt program anvende indtil 5 % af det samlede beløb, der er afsat til programmet, til at finansiere aktioner, der har med forberedelse, forvaltning, overvågning, evaluering, offentlig omtale, kontrol og revision af bistand til operationelle programmer at gøre.

3. På medlemsstaternes initiativ kan fonden i henhold til hvert operationelt program også finansiere aktioner, der skal forbedre den administrative kapacitet i de medlemsstater, hvis regioner alle er støtteberettigede i henhold til konvergensmålet.

AFSNIT V

BISTAND - EFFEKTIVITET OG OFFENTLIG OMTALE

KAPITEL I

EVALUERING AF OPERATIONELLE PROGRAMMER

Artikel 46

Almindelige bestemmelser

1. De operationelle programmer skal underkastes forhåndsevaluering, midtvejsvaluering og efterfølgende evaluering i henhold til artikel 47-49.

Formålet med evalueringerne er at forbedre fondsbistandens kvalitet og effektivitet og gennemførelsen af de operationelle programmer. Desuden evalueres programmernes virkning med hensyn til EF's strategiske retningslinjer, de nationale strategiplaner og medlemsstaternes særlige problemer, samtidig med at der tages hensyn til behovet for bæredygtig udvikling af fiskerisektoren og konsekvenserne for miljøet.

2. Fondsbistandens effektivitet skal vurderes på grundlag af følgende kriterier:
 - (a) fondens generelle indvirkning på målene i artikel 4
 - (b) indvirkningen af de prioriteter, der er indeholdt i programmerne.
3. De evalueringer, der er omhandlet i stk. 1, tilrettelægges enten på medlemsstaternes eller Kommissionens ansvar i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og i partnerskab mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat.
4. Medlemsstaterne tilvejebringer de menneskelige ressourcer og de finansielle midler, der er nødvendige for at gennemføre evalueringerne, tilrettelægger udarbejdelsen og indsamlingen af de krævede data og udnytter overvågningssystemets forskellige oplysninger.
5. Kommissionen bestemmer efter proceduren i artikel 100, stk. 3, hvilke evalueringsmetoder og standarder der skal anvendes.

6. Evalueringen skal foretages af uvildige eksperter. Resultaterne offentliggøres, medmindre de myndigheder, der er ansvarlige for evalueringen, udtrykkeligt gør indvendinger, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001¹⁸.
7. Evalueringerne finansieres over de operationelle programmets midler til teknisk bistand, hvis medlemsstaterne er ansvarlige for gennemførelsen af dem, og over Kommissionens midler til teknisk bistand, hvis den er ansvarlig for gennemførelsen.

Artikel 47

Forhåndsevaluering

1. Formålet med forhåndsevalueringen er at sikre sammenhæng mellem EF's strategiske retningslinjer, de nationale strategiplaner og de operationelle programmer og en optimal anvendelse af budgetmidlerne til de operationelle programmer og at forbedre programmeringskvaliteten.
2. Medlemsstaterne foretager en forhåndsevaluering af det operationelle program i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og de evalueringsmetoder og standarder, der skal fastsættes efter proceduren i artikel 46, stk. 5.

Artikel 48

Midtvejsevaluering

1. Formålet med midtvejsevalueringen er at undersøge hele eller en del af det operationelle programs effektivitet for at tilpasse det og forbedre bistandens kvalitet og gennemførelsen af den.
2. Et operationelt program underkastes midtvejsevaluering i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet efter en sådan tidsplan, at der kan tages hensyn til resultaterne, hvis programmet forlænges.
3. Midtvejsevalueringerne tilrettelægges på medlemsstaternes ansvar og forvaltningsmyndighedernes initiativ i samråd med Kommissionen i henhold til de evalueringsmetoder og standarder, der skal fastsættes efter proceduren i artikel 46, stk. 5. De sendes til overvågningsudvalget for det operationelle program og til Kommissionen.
4. Kommissionen foretager en midtvejsevaluering af gennemførelsen af EF's strategiske retningslinjer efter en sådan tidsplan, at resultaterne kan anvendes i afgørelser om at videreføre programmeringen.

¹⁸ EUT L 145 af 31.5.2003, s. 43.

Efterfølgende evaluering

1. Ved den efterfølgende evaluering undersøges udnyttelsen af midlerne, de operationelle programmers effektivitet og nyttevirkning samt deres virkning i forhold til de generelle mål i artikel 4 og EF's strategiske retningslinjer. Den skal bruges til at finde frem til de faktorer, der har været afgørende for, om gennemførelsen af de operationelle programmer var vellykket eller ej, også når det gælder bæredygtighed og bedste praksis.
2. Den efterfølgende evaluering foretages på Kommissionens initiativ og ansvar i samråd med medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden, der skal indsamle de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan gennemføres.
3. Den efterfølgende evaluering skal afsluttes senest den 31. december 2015.

KAPITEL II

Information og offentlig omtale

Information og offentlig omtale

1. Medlemsstaterne informerer om og sørger for offentlig omtale af medfinansierede programmer og operationer. Informationerne skal gives til EU's borgere. De skal gøre opmærksom på EU's rolle og skabe åbenhed omkring fondsbistanden.
2. Forvaltningsmyndigheden er ansvarlig for følgende:
 - (a) at der sørges for offentlig omtale af det operationelle program over for potentielle støttemodtagere, erhvervsorganisationer, arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer, organisationer, der fremmer ligestilling mellem mænd og kvinder, samt ikke-statslige miljø- og fiskeriorganisationer. Forvaltningsmyndigheden gør dem opmærksom på bistandsmulighederne og reglerne for adgang til tilskud
 - (b) at informere modtagerne om EF-medfinansieringens størrelse
 - (c) at informere EU-borgerne om EU's rolle i de operationelle programmer og om deres resultater og sikre, at modtagerne også informerer EU-borgerne herom.
3. Medlemsstaterne giver hvert år Kommissionen meddelelse om, de initiativer der er taget i forbindelse med denne artikel.

AFSNIT VI

FONDENS FINANSIELLE BIDRAG

KAPITEL I

TILSKUD FRA FONDEN

Artikel 51

Den offentlige støttes intensitet

Den offentlige støttes maksimale intensitet er fastsat i bilag II til denne forordning.

Artikel 52

Tilskud fra fonden

1. I afgørelsen om godkendelse af et operationelt program fastsættes det maksimale tilskud fra fonden til hver prioriteret opgave.
2. Tilskuddet fra fonden beregnes i forhold til de samlede offentlige udgifter.
3. Tilskuddet fra fonden fastsættes for hver prioriteret opgave. I den forbindelse gælder følgende lofter:
 - (a) 75 % af de offentlige udgifter, som medfinansieres af fonden i regioner, der er omfattet af konvergensmålet
 - (b) 50 % af de offentlige udgifter til operationelle programmer i andre regioner, der ikke er omfattet af konvergensmålet
 - (c) 85 % af de offentlige udgifter for den del af de operationelle programmer, der vedrører fjernområderne og de fjertliggende græske øer.
4. Uanset lofterne i stk. 3 udgør tilskuddet fra fonden:
 - (a) 85 % af de offentlige udgifter til aktioner, der falder ind under artikel 23, litra a), første led, i regioner, der er omfattet af konvergensmålet
 - (b) 65 % af de offentlige udgifter til aktioner, der falder ind under artikel 23, litra a), første led, i regioner, der ikke er omfattet af konvergensmålet.
5. Minimumstilskuddet fra fonden til en prioriteret opgave er 20 % af de offentlige udgifter.

Udgifterne til teknisk bistand, der gennemføres på Kommissionens initiativ eller på Kommissionens vegne, kan finansieres 100 %.

6. Støtten fra fonden og anden støtte, der ydes over EU's budget til en operation, må tilsammen ikke overstige 90 % af de offentlige udgifter til operationen.

Artikel 53

Ingen kumulering

I støtteperioden må der kun ydes tilskud fra en EF-fond ad gangen til en prioriteret opgave eller en operation. Der må kun ydes tilskud til en operation i henhold til et operationelt program ad gangen.

Artikel 54

Støtteberettigede udgifter

1. Udgifter, der reelt er afholdt til gennemførelse af en operation i perioden fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2015, er berettiget til støtte fra fonden. Medfinansierede operationer må ikke være afsluttet, før perioden for støtteberettigelse begynder.
2. Udgifter er kun berettiget til støtte fra fonden, hvis de er blevet afholdt til operationer, som der er truffet afgørelse om af forvaltningsmyndigheden for det pågældende operationelle program eller på dennes ansvar i overensstemmelse med de kriterier, som overvågningsudvalget på forhånd har fastsat.

En ny udgift, der indføres ved revisionen af et operationelt program, er støtteberettiget fra det tidspunkt, hvor Kommissionen modtager anmodningen om ændring af det operationelle program.

3. Reglerne om udgifters støtteberettigelse fastlægges af medlemsstaterne med de undtagelser, der er fastsat i denne forordning.
4. Følgende udgifter er ikke støtteberettigede:
 - (a) moms
 - (b) renter af gæld
 - (c) køb af jord for et beløb, der overstiger 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til den pågældende aktion
 - (d) indkvartering.
5. Bestemmelserne i stk. 1-3 i denne artikel berører ikke artikel 45.

Operationernes varighed

1. Medlemsstaterne eller forvaltningsmyndigheden sørger for, at tilskuddet fra fonden til en operation kun bevares, hvis operationen ikke inden for et tidsrum på syv år fra tidspunktet for de nationale myndigheders eller forvaltningsmyndighedens afgørelse om tilskud fra fonden undergår en væsentlig ændring:
 - (a) der påvirker operationens art eller betingelserne for dens iværksættelse eller giver en virksomhed eller et offentligt organ en uretmæssig fordel
 - (b) som enten skyldes en ændring i de ejendomsretlige forhold for en infrastruktur eller en produktionsvirksomheds ophør eller flytning.
2. Forvaltningsmyndigheden underretter Kommissionen om ændringer som omhandlet i stk. 1.
3. Uretmæssigt udbetalte beløb skal inddrives i henhold til afsnit VIII, kapitel II.
4. Medlemsstaterne sørger for, at virksomheder, som der inddrives beløb fra i henhold til stk. 3, ikke modtager tilskud fra fonden.

AFSNIT VII

FORVALTNING, OVERVÅGNING OG KONTROL

KAPITEL I

Forvaltnings- og kontrolsystem

Almindelige principper for forvaltnings- og kontrolsystemer

1. Systemerne til forvaltning og kontrol af medlemsstaternes operationelle programmer skal sikre følgende:
 - (a) en klar definition af forvaltnings- og kontrolorganernes opgaver og en klar opgavefordeling inden for hvert organ
 - (b) en klar opgaveadskillelse mellem de organer, der er ansvarlige for forvaltning, godkendelse af udgifter og kontrol, og inden for hvert organ
 - (c) tildeling af passende midler til hvert organ til udførelse af de opgaver, de er blevet pålagt

- (d) effektive ordninger for intern revision
 - (e) pålidelige edb-systemer til regnskabsføring, overvågning og regnskabsaflæggelse
 - (f) et effektivt rapporterings- og overvågningssystem, hvis disse opgaver er uddelegeret
 - (g) at der findes procedurehåndbøger for de opgaver, der skal udføres
 - (h) effektive ordninger for revision af, at systemet fungerer korrekt
 - (i) systemer og procedurer, der garanterer et tilstrækkeligt revisionsspor.
2. De foranstaltninger, der er fastsat i litra b), c), d), f), g) og h), skal stå i rimeligt forhold til de offentlige udgifter til det pågældende operationelle program.

Artikel 57

Udpegning af myndigheder

1. For hvert operationelt program udpeger medlemsstaten følgende:
 - a) en forvaltningsmyndighed: en myndighed eller et offentligt eller privat nationalt, regionalt eller lokalt organ, som medlemsstaten udpeger til at forvalte et operationelt program, eller medlemsstaten selv, hvis den udfører den opgave
 - b) en godkendelsesmyndighed: et organ eller en lokal, regional eller national myndighed, der er udpeget af medlemsstaten til at godkende udgiftsanmeldelser og betalingsanmodninger, før de sendes til Kommissionen
 - c) en revisionsmyndighed: et organ, der er operationelt uafhængigt af forvaltningsmyndigheden og godkendelsesmyndigheden, og som er udpeget af medlemsstaten for hvert operationelt program med ansvar for at kontrollere, om forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer korrekt.
2. Ud over de myndigheder, der er nævnt i stk. 1, udpeger medlemsstaten også et organ, der skal modtage betalinger fra Kommissionen, og et eller flere organer, der skal stå for udbetalinger til modtagerne.
3. Medlemsstaten fastsætter regler for sit forhold til disse myndigheder og organer og for deres forhold til Kommissionen. Medlemsstaten fastsætter bestemmelser for det indbyrdes forhold mellem disse myndigheder, som skal udføre deres opgaver i fuld overensstemmelse med den pågældende medlemsstats institutionelle, juridiske og finansielle system, uden at dette dog indskrænker anvendelsen af denne forordning.
4. Flere eller alle forvaltnings-, betalings-, godkendelses- og kontrolopgaver kan udføres af samme organ, jf. dog artikel 56, stk. 1, litra b).

Forvaltningsmyndighedens opgaver

Forvaltningsmyndigheden er ansvarlig for, at det operationelle program forvaltes og gennemføres effektivt og korrekt, og har navnlig til opgave:

- (a) at sørge for, at operationerne udvælges til finansiering i henhold til de kriterier, der gælder for det operationelle program, og at de i hele gennemførelsesperioden er i overensstemmelse med EF-retsfor skrifterne og de nationale regler
- (b) at kontrollere, at de medfinansierede produkter og tjenesteydelser leveres, og at de anmeldte udgifter til operationer rent faktisk er afholdt og er i overensstemmelse med EF-retsfor skrifterne og de nationale regler
- (c) at sørge for, at der er et system til elektronisk registrering og lagring af detaljerede regnskabsdata for hver operation, der er omfattet af det operationelle program, og at der indsamles de gennemførelsesdata, som er nødvendige for den økonomiske forvaltning, overvågningen, kontrollen og evalueringen
- (d) at sørge for, at modtagere og andre organer, der er med til at gennemføre operationer, enten har et separat regnskabsystem eller en egnet regnskabskode for alle transaktioner med tilknytning til operationen
- (e) at sørge for, at evalueringerne af de operationelle programmer, jf. artikel 46, foretages inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, og opfylder de kvalitetsstandarder, som er aftalt mellem Kommissionen og medlemsstaten
- (f) at fastsætte procedurer, der sikrer, at alle de udgiftsbilag og kontroldokumenter, som kræves for at opnå et tilstrækkeligt revisionsspor, opbevares i henhold til artikel 83 og 93
- (g) at sørge for, at godkendelsesmyndigheden modtager alle de fornødne oplysninger om procedurer og kontrol, der er gennemført i forbindelse med udgifter med henblik på godkendelse
- (h) at deltage aktivt i overvågningsudvalget og udlevere de dokumenter til det, som kræves for at kunne overvåge, hvordan det operationelle program er gennemført sammenholdt med de særlige mål
- (i) at udfærdige og forelægge den årlige og den endelige rapport om gennemførelsen for Kommissionen, efter at overvågningsudvalget har godkendt dem
- (j) at sørge for, at kravene om information og offentlig omtale i artikel 50 overholdes.

Forvaltningsmyndigheden skal foretage intern revision.

Godkendelsesmyndighedens opgaver

Et operationelt programs godkendelsesmyndighed er ansvarlig for følgende:

1. at udarbejde godkendte oversigter over udgifter og betalingsanmodninger i elektronisk form og forelægge dem for Kommissionen
2. at godkende følgende:
 - (a) at oversigten over udgifter er korrekt og udarbejdet på grundlag af pålidelige regnskabssystemer og baseret på bilag, som kan kontrolleres
 - (b) at de anmeldte udgifter er i overensstemmelse med EF-retsfor skrifterne og de nationale regler og er blevet afholdt i forbindelse med operationer, som er udvalgt til finansiering i henhold til programkriterierne, og som er i overensstemmelse med EF-retsfor skrifterne og de nationale regler
3. at det med henblik på godkendelsen sikres, at den har modtaget de nødvendige oplysninger fra forvaltningsmyndigheden om de anvendte procedurer og den kontrol, der er foretaget i forbindelse med de udgifter, som er medtaget i oversigten over udgifter
4. at der med henblik på godkendelsen tages hensyn til resultaterne af alle revisioner, som er foretaget af revisionsmyndigheden eller på dennes ansvar
5. at opbevare elektroniske regnskaber over de udgifter, som er anmeldt til Kommissionen
6. at sørge for, at alle EF-midler, som konstateres uretmæssigt udbetalt som følge af uregelmæssigheder, inddrives, eventuelt med renter, at føre regnskab over beløb, der skal inddrives, og så vidt muligt tilbagebetale inddrevne beløb til Kommissionen ved fradrag i den næste oversigt over udgifter.

Revisionsmyndighedens opgaver

1. Et operationelt programs revisionsmyndighed er ansvarlig for følgende:
 - (a) at sørge for, at der foretages revision i henhold til internationale revisionsstandarder for at kontrollere, om det operationelle programs forvaltnings- og kontrolsystem fungerer effektivt
 - (b) at sørge for, at der foretages revision af operationer på grundlag af passende stikprøver for at efterprøve anmeldte udgifter
 - (c) senest seks måneder efter godkendelsen af det operationelle program at forelægge Kommissionen en revisionsstrategi, der omfatter de organer, som

skal udføre den revision, som er nævnt i litra a) og b), den metode, der skal anvendes, metoden til udvælgelse af stikprøver til kontrol af operationer, og den vejledende revisionsplan, der skal sikre, at de vigtigste organer underkastes revision, og at revisionerne er jævnt fordelt over hele programmeringsperioden

- (d) at forelægge én kombineret revisionsstrategi i henhold til litra c), hvis der anvendes fælles systemer for flere operationelle programmer
 - (e) senest den 30. juni hvert år fra 2008 frem til 2016:
 - i) at udarbejde en årlig kontrolrapport, hvori der redegøres for resultaterne af de revisioner af det operationelle program, der i henhold til revisionsstrategien er udført i det forløbne år, og gøres opmærksom på de mangler, der er konstateret i systemerne til forvaltning og kontrol af programmet. Oplysningerne for 2014 og 2015 kan medtages i den endelige rapport, der skal ledsage gyldighedserklæringen
 - ii) at afgive en udtalelse om, hvorvidt forvaltnings- og kontrolsystemet har fungeret effektivt, for at give en rimelig sikkerhed for, at de oversigter over udgifter, der er forelagt for Kommissionen i løbet af året, er korrekte, og at de tilgrundliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige
 - (f) at give oplysninger om revisioner og udtalelser, der kan samles i en fælles rapport, hvis der anvendes et fælles system til flere operationelle programmer
 - (g) ved programmets afslutning at fremlægge en erklæring om, hvorvidt anmodningen om betaling af den afsluttende saldo er gyldig og de tilgrundliggende transaktioner, som er omfattet af den endelige oversigt over udgifter, er lovlige og formelt rigtige, støttet af en endelig kontrolrapport.
2. Udføres de revisioner, der er nævnt i litra a) og b), af et andet organ end revisionsmyndigheden, sørger revisionsmyndigheden for, at dette organ arbejder uafhængigt og anvender internationalt anerkendte revisionsstandarder.

KAPITEL II

Overvågning

Artikel 61

Overvågningsudvalg

Medlemsstaten nedsætter for hvert operationelt program et overvågningsudvalg efter aftale med forvaltningsmyndigheden og høring af partnerne. Overvågningsudvalget nedsættes senest tre måneder efter afgørelsen om godkendelse af det operationelle program.

Det udarbejder sin forretningsorden inden for den berørte medlemsstats institutionelle, juridiske og finansielle rammer og vedtager den efter aftale med forvaltningsmyndigheden.

Artikel 62

Sammensætning

1. Formandskabet for overvågningsudvalget varetages af en repræsentant for medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden. En repræsentant for Kommissionen kan på eget initiativ deltage i arbejdet i overvågningsudvalget, hvor vedkommende kun har taleret.
2. Udvalgets sammensætning bestemmes af medlemsstaten og skal indbefatte partnerne i artikel 8 og forvaltningsmyndigheden.

Forvaltningsmyndigheden deltager aktivt i overvågningsudvalgets arbejde.

Artikel 63

Opgaver

Overvågningsudvalget forvisser sig om, at de operationelle programmer gennemføres effektivt, og at arbejdet er af høj kvalitet. Med henblik herpå:

- (a) drøfter og godkender det senest fire måneder efter godkendelsen af det operationelle program kriterierne for udvælgelse af de operationer, der skal finansieres. Udvalgelseskriterierne revideres i overensstemmelse med programmeringsbehovene
- (b) undersøger det regelmæssigt, hvilke fremskridt der er sket med hensyn til at nå det operationelle programs særlige mål på grundlag af dokumenter fra forvaltningsmyndigheden
- (c) gennemgår det resultaterne af gennemførelsen, herunder realiseringen af målene for hver prioriteret opgave og de midtvejsevalueringer, der er nævnt i artikel 48
- (d) drøfter og godkender det den årlige og den endelige rapport om gennemførelsen, jf. artikel 65, inden de sendes til Kommissionen
- (e) underrettes det om den årlige kontrolrapport og om Kommissionens eventuelle bemærkninger til rapporten
- (f) kan det på medlemsstatens initiativ blive underrettet om den årlige rapport, jf. artikel 17
- (g) kan det foreslå forvaltningsmyndigheden tilpasninger eller ændringer af det operationelle program, som vil kunne bidrage til at nå fondsmålene eller forbedre forvaltningen af det, herunder den økonomiske forvaltning
- (h) drøfter og godkender det eventuelle forslag om ændring af indholdet af Kommissionens afgørelse om tilskud fra fonden.

Artikel 64

Overvågningsbestemmelser

1. Forvaltningsmyndigheden og overvågningsudvalget sørger for, at det operationelle program gennemføres på behørig vis.
2. Forvaltningsmyndigheden og overvågningsudvalget forestår overvågningen ved hjælp af finansielle indikatorer og gennemførelses-, resultat- og virkningsindikatorer, som er defineret i det operationelle program.
3. Hvis bistanden giver mulighed herfor, opdeles statistikkerne efter køn og efter de støttemodtagende virksomheders størrelse.
4. Kommissionen undersøger i partnerskab med medlemsstaterne, hvilke indikatorer der er nødvendige for at overvåge og evaluere de operationelle programmer.

Artikel 65

Årlige og endelige rapporter

1. Senest den 30. juni hvert år og første gang i 2008 sender forvaltningsmyndigheden Kommissionen en årlig rapport om gennemførelsen af det operationelle program. Forvaltningsmyndigheden sender Kommissionen en endelig rapport om gennemførelsen af det operationelle program senest den 30. juni 2016.
2. Alle årlige rapporter om gennemførelsen og den endelige rapport skal behandle følgende:
 - (a) de fremskridt, der er gjort med hensyn til at gennemføre det operationelle program og de prioriterede opgaver i forhold til de særlige kontrollerbare mål, hvor de finansielle indikatorer og gennemførelses-, resultat- og virkningsindikatorerne for hver prioriteret opgave så vidt muligt er kvantificeret, hvis de er kvantificerbare.
 - (b) ændringer i de generelle forhold, der har direkte indflydelse på gennemførelsen af bistanden, især væsentlige samfundsøkonomiske ændringer, ændringer i nationale, regionale eller sektorale politikker og eventuelt deres konsekvenser for sammenhængen mellem fondsbistanden og bistanden fra andre finansielle instrumenter
 - (c) den finansielle gennemførelse af det operationelle program med angivelse for hver prioriteret opgave af de beløb, der er betalt til modtagerne og det tilsvarende offentlige tilskud, de samlede betalinger, der er modtaget fra Kommissionen, og en kvantificering af de finansielle indikatorer, jf. artikel 64, stk. 2

- (d) den finansielle gennemførelse efter bistandstype i overensstemmelse med den opdeling af de prioriterede opgaver, der er fastsat i afsnit IV
 - (e) de bestemmelser, som forvaltningsmyndigheden og overvågningsudvalget har vedtaget for at sikre en korrekt og effektiv gennemførelse, navnlig:
 - overvågnings- og evalueringsforanstaltninger, herunder ordninger for indsamling af data
 - en oversigt over eventuelle væsentlige problemer med at gennemføre det operationelle program og eventuelle foranstaltninger, der er truffet, herunder som reaktion på de bemærkninger, der er fremsat i henhold til artikel 67
 - anvendelsen af teknisk bistand
 - (f) de foranstaltninger, der er truffet for at sikre offentlig omtale af det operationelle program
 - (g) en erklæring om, at EF's politikker er overholdt ved gennemførelsen af det operationelle program, og oplysning om eventuelle problemer og de foranstaltninger, der er truffet for at afhjælpe dem
 - (h) eventuelt anvendelsen af teknisk bistand, som er tilbagebetalt til forvaltningsmyndigheden eller en anden offentlig myndighed i det operationelle programs gennemførelsesperiode.
3. Rapporterne betragtes som acceptable, hvis de indeholder alle de oplysninger, der er nævnt i stk. 2 og giver mulighed for at forstå, hvordan det operationelle program er blevet gennemført.
4. Kommissionen træffer inden to måneder afgørelse om forvaltningsmyndighedens årlige rapport om gennemførelsen. For den endelige rapport om det operationelle program er fristen fem måneder. Reagerer Kommissionen ikke inden udløbet af den fastsatte frist, betragtes rapporten som godkendt.

Artikel 66

Kommissionens årlige rapport

1. Senest den 31. december hvert år sender Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en rapport om anvendelsen af denne forordning i det foregående år. I denne rapport sammenfattes de vigtigste udviklingstendenser og udfordringer i forbindelse med gennemførelsen af de operationelle programmer.

2. Rapporten baseres på Kommissionens gennemgang og vurdering af medlemsstaternes årlige strategirapporter, jf. artikel 17, stk. 1, og andre disponible oplysninger. I denne rapport gøres der rede for, hvilke foranstaltninger medlemsstaterne og Kommissionen har truffet eller skal træffe, således at der kan foretages den fornødne opfølgning på resultaterne i rapporten.
3. Rapporten skal desuden omfatte følgende:
 - (a) en kort beskrivelse af fondens aktiviteter for hver medlemsstat, herunder en opdeling af de bevillinger, der er disponeret over, og de bevillinger, der er betalt pr. medlemsstat, samt Kommissionens og medlemsstaternes anvendelse af teknisk bistand
 - (b) en vurdering af fondens koordinering med strukturfondene og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne
 - (c) resultaterne af de evalueringer, der er omhandlet i artikel 48, så snart de foreligger
 - (d) når den fjerde årlige rapport er forelagt, og igen når den rapport, der omfatter programmeringens sidste år, er forelagt, en oversigt over de revisioner af medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer, som er foretaget på Kommissionens vegne, og over resultatet af de revisioner af fondsbistanden, som medlemsstaterne har foretaget, med angivelse af eventuelle finansielle korrektioner.

Artikel 67

Årlig gennemgang af programmer

1. Hvert år, når de årlige gennemførelses- og revisionsrapporter, der er nævnt i artikel 65 og artikel 60, stk. 4, forelægges, undersøger Kommissionen og forvaltningsmyndigheden i henhold til regler, som skal fastlægges efter aftale med medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden, hvilke fremskridt der er gjort med hensyn til at gennemføre det operationelle program, de vigtigste resultater der er opnået i løbet af det foregående år, den finansielle gennemførelse og andre faktorer med henblik på at forbedre gennemførelsen, herunder aspekter vedrørende forvaltnings- og kontrolsystemets måde at fungere på.
2. Derefter kan Kommissionen fremsætte bemærkninger til medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden. Medlemsstaten underretter Kommissionen om, hvordan den har fulgt op på disse bemærkninger.
3. Når de efterfølgende evalueringer af den bistand, der er ydet i programmeringsperioden 2000-2006, foreligger, tages de samlede resultater op til behandling ved den førstkommende årlige behandling.

KAPITEL III

Kontrol

AFDELING 1

MEDLEMSSTATERNES ANSVAR

Artikel 68

Forsvarlig økonomisk forvaltning

1. Medlemsstaterne er ansvarlige for at sørge for forsvarlig økonomisk forvaltning af de operationelle programmer og for, at de tilgrundliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige.
2. De sørger for, at forvaltningsmyndighederne, godkendelsesmyndighederne, revisionsmyndighederne og andre relevante organer modtager den fornødne vejledning i, hvordan forvaltnings- og kontrolsystemerne, der er omhandlet i artikel 56 til 60, skal oprettes, for at EF-midlerne kan blive anvendt effektivt og korrekt.
3. Medlemsstaterne forebygger, afslører og retter op på uregelmæssigheder. De giver Kommissionen meddelelse herom i overensstemmelse med de gældende retsfor skrifter samt om udviklingen i sager, hvor der er indledt administrativ eller retslig forfølgning.

Hvis uretmæssigt udbetalte beløb ikke kan inddrives, er medlemsstaterne ansvarlige for at tilbagebetale de beløb, som Den Europæiske Unions almindelige budget har mistet, medmindre de kan bevise, at tabet ikke skyldes uregelmæssigheder eller forsømmelighed, som de kan stilles til ansvar for.

Artikel 69

Forvaltnings- og kontrolsystemer

1. Inden medlemsstaterne vedtager et operationelt program, sørger de for at oprette forvaltnings- og kontrolsystemer for de operationelle programmer i henhold til artikel 56 til 60. De er ansvarlige for, at systemerne fungerer effektivt i programmeringsperioden.

2. Senest tre måneder efter godkendelsen af hvert operationelt program sender medlemsstaterne Kommissionen en beskrivelse af systemerne, hvori de især gør rede for forvaltningsmyndighedens og godkendelsesmyndighedens og de formidlende organers opbygning og procedurer, disse myndigheders og organers interne revisionssystemer, revisionsmyndigheden og andre organer, der udfører revision på dens ansvar.
3. Denne beskrivelse ledsages af en rapport fra et uvildigt revisionsorgan om resultaterne af en vurdering af systemerne og med en udtalelse om, hvorvidt de er i overensstemmelse med artikel 56 til 60. Indeholder udtalelsen forbehold, gøres der i rapporten rede for manglerne og deres alvor. Medlemsstaten udarbejder efter aftale med Kommissionen en plan over, hvilke korrigerende foranstaltninger der skal træffes, og fastsætter en tidsplan herfor.

Det uvildige revisionsorgan udpeges senest på det tidspunkt, hvor det operationelle program vedtages. Kommissionen kan acceptere revisionsmyndigheden for det operationelle program som uvildigt revisionsorgan, hvis den har den fornødne kapacitet. Det uvildige revisionsorgan skal have den fornødne operationelle uafhængighed og skal udføre sit arbejde i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder.

AFDELING 2

KOMMISSIONENS ANSVAR

Artikel 70

Kommissionens ansvar

1. Kommissionen forvisser sig efter proceduren i artikel 69 om, at medlemsstaterne har oprettet forvaltnings- og kontrolsystemer på grundlag af de årlige kontrolrapporter og sin egen kontrol af, at systemerne fungerer effektivt i de operationelle programmets gennemførelsesperiode.
2. Ud over den kontrol, som medlemsstaterne foretager, kan Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen med mindst en arbejdsdags varsel foretage kontrol på stedet af, om forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, herunder kontrol af det operationelle programs operationer. Medlemsstatens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for medlemsstaten kan deltage i kontrollen.

3. Kommissionen kan anmode en medlemsstat om at foretage kontrol på stedet for at undersøge, om systemerne fungerer korrekt, eller om en eller flere transaktioner er forskriftsmæssige. Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen kan deltage i kontrollen.

Artikel 71

Samarbejde med medlemsstaternes kontrolorganer

1. Kommissionen samarbejder med revisionsmyndighederne for de operationelle programmer for at koordinere deres respektive kontrolplaner og -metoder og udveksler straks resultaterne af den kontrol, der er foretaget af forvaltnings- og kontrolsystemerne, for at udnytte kontrolressourcerne bedst muligt og undgå unødigt dobbeltarbejde. Kommissionen og revisionsmyndighederne mødes regelmæssigt, generelt mindst en gang om året, for sammen at gennemgå den årlige revisionsrapport, der fremlægges i henhold til artikel 60, og for at udveksle synspunkter om andre spørgsmål i forbindelse med forbedring af forvaltningen og kontrollen af de operationelle programmer. Kommissionen fremsætter sine bemærkninger til den kontrolstrategi, der fremlægges i henhold til artikel 60, senest tre måneder efter at have modtaget den eller på det førstkommende møde derefter.
2. Kommissionen identificerer med henblik på at fastlægge sin egen kontrolstrategi de operationelle programmer, for hvilke udtalelsen om, hvorvidt systemet er i overensstemmelse med artikel 60, er uden forbehold, eller for hvilke forbeholdene er blevet trukket tilbage efter korrigerende foranstaltninger, når revisionsmyndighedens kontrolstrategi er tilfredsstillende, og når der er opnået rimelig vished for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, på grundlag af resultaterne af Kommissionens og medlemsstatens kontrol.
3. For de programmers vedkommende kan Kommissionen meddele de berørte medlemsstater, at den hovedsagelig vil gå ud fra revisionsmyndighedens udtalelse om, at udgifterne er korrekte, lovlige og formelt rigtige, og at den kun vil foretage kontrol på stedet under særlige omstændigheder.

AFSNIT VIII

ØKONOMISK FORVALTNING

KAPITEL I

Økonomisk forvaltning

AFDELING 1

BUDGETMÆSSIGE FORPLIGTELSE

Artikel 72

Budgetmæssige forpligtelser

EF's budgetmæssige forpligtelser i forbindelse med de operationelle programmer (i det følgende benævnt "budgetmæssige forpligtelser") indgås årligt i perioden fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013. Den første budgetmæssige forpligtelse indgås, inden Kommissionen vedtager afgørelsen om at godkende det operationelle program. Hver efterfølgende forpligtelse indgås af Kommissionen på grundlag af afgørelsen om at yde tilskud fra fonden, jf. artikel 20.

AFDELING 2

BETALINGER

Artikel 73

Fælles betalingsbestemmelser

1. Kommissionens betalinger af tilskud fra fonden foretages i henhold til de budgetmæssige forpligtelser. Alle betalinger konteres den tidligst indgåede budgetmæssige forpligtelse.
2. Betalingerne sker i form af forudfinansiering, mellemliggende betalinger og saldobetaling. Beløbene udbetales til det organ, som medlemsstaten har udpeget.
3. Senest den 31. januar hvert år sender medlemsstaterne Kommissionen ajourførte overslag over betalingsanmodningerne for det igangværende og det efterfølgende regnskabsår.

4. Al korrespondance om finansielle transaktioner mellem Kommissionen og de myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget, foregår elektronisk i henhold til de gennemførelsesbestemmelser, som Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 100, stk. 3.

Artikel 74

Regler for beregning af mellemliggende betalinger og saldobetalinger

Mellemliggende betalinger og saldobetalinger beregnes, ved at medfinansieringssatsen for hver prioriteret opgave anvendes på de offentlige udgifter, der er godkendt i henhold til den prioriterede opgave på grundlag af en oversigt over udgifter, som den myndighed, der er ansvarlig for godkendelsen, har godkendt.

Artikel 75

Oversigt over udgifter

Alle oversigter over udgifter omfatter for hver prioriteret opgave de udgifter, som modtagerne har afholdt i forbindelse med gennemførelsen af operationerne, og det tilsvarende offentlige tilskud. Modtagernes udgifter skal dokumenteres ved hjælp af kvitterede fakturaer eller regnskabsdokumenter med tilsvarende bevisværdi.

Alene i forbindelse med støtteordninger som omhandlet i traktatens artikel 87 er udgifter, der er dokumenteret over for Kommissionen, udgifter, som er afholdt af de modtagere, hvortil der er foretaget en betaling af det organ, som yder støtten.

Artikel 76

Sammenlægning af forfinansiering og mellemliggende betalinger

1. Forfinansiering og mellemliggende betalinger må sammenlagt ikke overstige 95 % af tilskuddet til det operationelle program.
2. Når det loft er nået, vedbliver godkendelsesmyndigheden med senest den 31. januar år n+1 at meddele Kommissionen alle godkendte udgifter pr. 31 december år n samt de beløb, der er tilbagebetalt til fonden i årets løb.

Artikel 77

Ubeskårne betalinger til modtagerne

Medlemsstaterne sørger for, at det organ, der er ansvarligt for udbetalinger, sikrer sig, at de offentlige tilskud udbetales til modtagerne i deres helhed og så hurtigt som muligt. Der må

ikke fradrages eller tilbageholdes nogen beløb eller opkræves yderligere særlige omkostninger eller andre omkostninger med tilsvarende virkning, som reducerer tilskuddene.

AFDELING 3

FORFINANSIERING

Artikel 78

Betaling

1. Efter at Kommissionen har truffet afgørelse om godkendelse af fondens tilskud til et operationelt program, udbetaler Kommissionen en engangsforfinansiering til det organ, som medlemsstaten har udpeget. Denne forfinansiering udgør 7 % af fondens tilskud til det operationelle program.
2. Det organ, som medlemsstaten har udpeget, tilbagebetaler hele forfinansieringen til Kommissionen, hvis der ikke indsendes nogen betalingsanmodninger i forbindelse med det operationelle program senest fireogtyve måneder efter Kommissionens udbetaling af første rate af forfinansieringen.
3. De renter, som forfinansieringen eventuelt afkaster, konteres det pågældende operationelle program og fratrækkes de offentlige udgifter, som angives i den endelige oversigt over udgifter.
4. Det beløb, der betales som forfinansiering, udlignes i regnskaberne, når det operationelle program afsluttes.

AFDELING 4

MELLEMLIGGENDE BETALINGER

Artikel 79

Mellemliggende betalinger

Kommissionen foretager de mellemliggende betalinger, forudsat at der er midler til rådighed og rimelig vished for, at det forvaltnings- og kontrolsystem, som medlemsstaten har indført for de operationelle programmer, er i overensstemmelse med artikel 56 til 60. Denne vished baseres på rapporten fra det uvildige revisionsorgan, jf. artikel 69, stk. 3.

Artikel 80

Godkendelse af betalingsanmodninger

1. Enhver mellemliggende betaling fra Kommissionen forudsætter, at følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) Kommissionen skal i henhold til artikel 73 have fået tilsendt en betalingsanmodning og en oversigt over udgifter
 - (b) der må i hele perioden for hver prioriteret opgave ikke være ydet mere end den maksimale bistand fra fonden
 - (c) forvaltningsmyndigheden skal i henhold til artikel 65, stk. 3, have sendt Kommissionen den seneste årlige gennemførelsesrapport inden for den fastsatte frist
 - (d) betalingerne må ikke være blevet afbrudt eller suspenderet i henhold til artikel 84, og Kommissionen må heller ikke have afgivet en begrundet udtalelse vedrørende en overtrædelse i henhold til traktatens artikel 226 i forbindelse med de operationer, hvortil udgifterne er afholdt i henhold til den pågældende betalingsanmodning.
2. Forudsat at der er midler til rådighed, foretager Kommissionen de mellemliggende betalinger senest to måneder, efter at betalingsanmodningen, der opfylder ovennævnte betingelser, er indgået.
3. Kommissionen underretter hurtigst muligt medlemsstaten og godkendelsesmyndigheden, der er ansvarlig for udbetalingerne, hvis en af betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt.

Artikel 81

Betalingsprocedure

1. Kommissionen foretager den mellemliggende betaling senest 45 dage, efter at en betalingsanmodning, der opfylder betingelserne i foregående artikel, er indgået.
2. Er en af disse betingelser ikke opfyldt, underretter Kommissionen hurtigst muligt medlemsstaten og den godkendelsesmyndighed, der er ansvarlig for udbetalingerne.
3. Godkendelsesmyndigheden sørger for, at anmodninger om mellemliggende betalinger til operationelle programmer, grupperes og så vidt muligt sendes til Kommissionen på tre forskellige tidspunkter i løbet af året. For at Kommissionen skal kunne foretage en betaling i løbet af det igangværende år, skal betalingsanmodningen være sendt senest den 31. oktober.

AFDELING 5

SALDOBETALING OG AFSLUTNING AF PROGRAMMET

Artikel 82

Betingelser for betaling af saldoen

1. Kommissionen betaler saldoen, forudsat at den senest den 30. juni 2016 har modtaget følgende dokumenter:
 - (a) en anmodning om betaling af saldoen og en oversigt over udgifter i henhold til artikel 65
 - (b) den endelige gennemførelsesrapport for det operationelle program, herunder de oplysninger, der er fastsat i artikel 65
 - (c) en erklæring om, at anmodningen om betaling af saldoen er gyldig, jf. artikel 60, stk. 5, samt den endelige revisionsrapport.

Saldoen udbetales kun, hvis den endelige gennemførelsesrapport og erklæringen om, at anmodningen om betaling af saldoen er gyldig, accepteres.

2. Hvis Kommissionen ikke har fået sendt alle de dokumenter, der er nævnt stk. 1, senest den 30. juni 2016, bevirker det automatisk, at saldoen frigøres i henhold til artikel 87.
3. Forudsat at der er midler til rådighed, betaler Kommissionen saldoen senest femogfyrre dage efter at have accepteret den endelige rapport og erklæringen om, at anmodningen om betaling af saldoen er gyldig. Resten af den budgetmæssige forpligtelse frigøres seks måneder efter betalingen, jf. dog stk. 5.
4. Efter den 30. juni 2016 må der ikke lægges nogen udgifter, som ikke er godkendt før denne dato, til oversigterne over udgifter.
5. Uanset resultaterne af Kommissionens eller Den Europæiske Revisionsrets revisioner kan den saldo, som Kommissionen har betalt i forbindelse med det operationelle program, ændres senest ni måneder efter den dato, hvor den er betalt, eller, dersom der er tale om en negativ saldo, som medlemsstaten skal godtgøre, senest ni måneder efter den dato, hvor debetnotaen er udstedt.

Artikel 83

Opbevaring af dokumenter

Forvaltningsmyndigheden sørger for, at alle støttedokumenter vedrørende udgifter og revisioner i forbindelse med det pågældende operationelle program opbevares til brug for

Kommissionen og Den Europæiske Revisionsret. Dokumenterne opbevares i henhold til de nationale bestemmelser om tidsfrister for opbevaring af dokumenter, dog i mindst fem år efter afslutningen af et operationelt program. Dokumenterne opbevares enten som originaler eller bekræftede kopier på almindeligt anerkendte databærere. Denne frist afbrydes, hvis der indledes retsforfølgning, eller hvis Kommissionen fremsætter begrundet anmodning herom.

AFDELING 6

AFBRYDELSE, TILBAGEHOLDELSE OG SUSPENSION AF BETALINGER

Artikel 84

Afbrydelse

1. Betalingsfristen afbrydes i højst seks måneder af den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede, jf. finansforordningen, hvis der er tvivl om, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer korrekt, eller den anvisningsberettigede anmoder de nationale myndigheder om yderligere oplysninger som led i overvågningen af de bemærkninger, der er fremsat under den årlige gennemgang. Kommissionen giver straks medlemsstaten og godkendelsesmyndigheden meddelelse om begrundelsen for afbrydelsen. Medlemsstaten tager hurtigst muligt de fornødne skridt til at rette op på forholdene.
2. Hvis det viser sig nødvendigt at træffe en afgørelse i henhold til artikel 85 og 86, forlænges ovennævnte afbrydelse med højst seks måneder.

Artikel 85

Tilbageholdelse

1. Kommissionen træffer afgørelse om af de mellemliggende betalinger at tilbageholde 20 % af de beløb, som Kommissionen skal godtgøre, hvis de vigtigste dele af den korrigerende handlingsplan, som er nævnt i artikel 69, stk. 3, er gennemført, og de alvorlige mangler i programmet, der er nævnt i revisionsmyndighedens årsrapport, jf. artikel 60, stk. 4, litra a), er korrigeret, men der stadig skal foretages ændringer for at give Kommissionen rimelig vished med hensyn til forvaltnings- og kontrolsystemerne.
2. Kommissionen træffer afgørelser om tilbageholdelse, efter at den har givet medlemsstaten mulighed for at fremsætte bemærkninger inden for to måneder.
3. Resten af de mellemliggende betalinger udbetales, når alle fornødne foranstaltninger er truffet. Ellers kan der anvendes en finansiel korrektion i henhold til artikel 96.

Artikel 86

Suspension

1. Kommissionen kan suspendere alle eller en del af de mellemliggende betalinger til de prioriterede opgaver eller programmerne, hvis:
 - a) der er konstateret en alvorlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, som påvirker pålideligheden af proceduren for godkendelse af betalinger, og for hvis vedkommende der ikke er truffet korrigerende foranstaltninger, eller
 - b) der til udgifterne i en godkendt oversigt over udgifter knytter sig en alvorlig uregelmæssighed, der ikke er korrigeret, eller
 - c) en medlemsstat ikke har efterkommet de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 69.
2. Kommissionen kan træffe afgørelse om at suspendere de mellemliggende betalinger efter at have givet medlemsstaten lejlighed til at fremsætte bemærkninger inden for to måneder.
3. Kommissionen bringer suspensionen af de mellemliggende betalinger til ophør, når den finder det godtgjort, at medlemsstaten har truffet de fornødne foranstaltninger, som gør det muligt at ophæve suspensionen. Hvis medlemsstaten ikke træffer de fornødne foranstaltninger, kan Kommissionen træffe afgørelse om at nedsætte nettobeløbet eller annullere EF-tilskuddet til det operationelle program i henhold til artikel 96.

AFDELING 7

AUTOMATISK FRIGØRELSE

Artikel 87

Principper

1. Kommissionen frigør automatisk den del af en budgetmæssig forpligtelse i forbindelse med et operationelt program, som ikke er blevet anvendt til betaling af forfinansieringen eller de mellemliggende betalinger, eller for hvis vedkommende den ikke senest den 31. december i det andet år efter året for den budgetmæssige forpligtelse i forbindelse med programmet har modtaget en acceptabel betalingsanmodning, jf. artikel 80.
2. Den del af forpligtelserne, som stadig ikke er indgået den 31. december 2015, frigøres automatisk, hvis Kommissionen ikke senest den 30. juni 2016 har modtaget en acceptabel betalingsanmodning.

3. Træder denne forordning i kraft efter den 1. januar 2007, forlænges den frist, efter hvilken den første automatiske frigørelse som nævnt i stk. 2 kan foretages, for den første forpligtelses vedkommende med antallet af måneder fra den 1. januar 2007 til datoen for den første budgetmæssige forpligtelse.

Artikel 88

Undtagelser fra frigørelsesfristen

Kræves der en senere kommissionsafgørelse for at godkende en støtteordning, begynder den frist for automatisk frigørelse, som er nævnt i artikel 87, fra det tidspunkt, hvor Kommissionen træffer den senere afgørelse efter afgørelsen om godkendelse af det operationelle program. De beløb, der er omfattet af denne undtagelse, fastlægges på grundlag af en tidsplan fra medlemsstaten.

Artikel 89

Afbrydelse af fristen som følge af retsforfølgning og administrativ klage

Den frist for automatisk frigørelse, der er nævnt i artikel 87, afbrydes, for så vidt angår beløbet med tilknytning til de pågældende operationer, i den periode, hvor en retsforfølgning eller en administrativ klage med opsættende virkning står på, forudsat at medlemsstaten senest den 31. december år $n+2$ sender Kommissionen oplysninger med en begrundelse derfor. For den del af forpligtelserne, som stadig ikke er indgået den 31. december 2015, afbrydes den frist, der er nævnt i artikel 87, stk. 2, på de samme betingelser, som gælder for beløbet med tilknytning til de pågældende operationer.

Artikel 90

Undtagelser fra den automatiske frigørelse

1. Følgende lades ude af betragtning ved beregningen af den automatiske frigørelse:
 - (a) den del af den budgetmæssige forpligtelse, for hvis vedkommende der er indgivet en betalingsanmodning, men hvor godtgørelsen den 31. december år $n+2$ er afbrudt, tilbageholdt eller suspenderet af Kommissionen. Spørgsmålet om, hvorvidt disse beløb i sidste ende medregnes, afhænger af udfaldet af den problemstilling, som førte til tilbageholdelsen, afbrydelsen eller suspenderingen af betalingen
 - (b) den del af den budgetmæssige forpligtelse, for hvis vedkommende der er indgivet en betalingsanmodning, men hvor godtgørelsen er nedsat, navnlig som følge af manglende budgetmidler

- (c) den del af den budgetmæssige forpligtelse, for hvis vedkommende det ikke har været muligt at indgive en acceptabel betalingsanmodning på grund af force majeure, som alvorligt har påvirket gennemførelsen af det operationelle program. De nationale myndigheder, som påberåber sig force majeure, skal påvise de direkte konsekvenser for gennemførelsen af hele eller en del af det operationelle program.

Artikel 91

Procedure

1. Kommissionen underretter medlemsstaten og de berørte myndigheder i god tid, når der foreligger en risiko for anvendelse af den automatiske frigørelse i henhold til stk. 2. Kommissionen giver medlemsstaten og de berørte myndigheder meddelelse om den automatiske frigørelses størrelse på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af.
2. Medlemsstaten har to måneder fra modtagelsen af de pågældende oplysninger til at godkende beløbet eller fremsætte sine bemærkninger. Kommissionen foretager senest ni måneder efter fristen i artikel 87 den automatiske frigørelse.
3. Fondens tilskud til det operationelle program nedsættes for det pågældende år med det automatisk frigjorte beløb. Medlemsstaten fremlægger en revideret finansieringsplan for at fordele den nedsatte støtte mellem det operationelle programs prioriterede opgaver. Sker dette ikke, foretager Kommissionen en forholdsmæssig nedsættelse af de beløb, der er afsat til hver prioriteret opgave.

AFDELING 8

DELVIS AFSLUTNING

Artikel 92

Delvis afslutning

1. De operationelle programmer kan delvis afsluttes på tidspunkter, som medlemsstaten vælger. Den delvise afslutning vedrører afsluttede operationer, for hvis vedkommende der senest den 31. december år n-1 er foretaget en afsluttende betaling. I denne forordning anses operationer for at være afsluttet, når de dermed forbundne aktiviteter rent faktisk er udført, og modtageren har modtaget en afsluttende betaling eller forelagt forvaltningsmyndigheden et dokument med tilsvarende virkning.

De betalinger, der svarer til afsluttede operationer, fastlægges i oversigterne over udgifter. Delvis afslutning foretages på betingelse af, at forvaltningsmyndigheden senest den 30. juni år n sender Kommissionen følgende:

- (a) en endelige oversigt over udgifter til de pågældende operationer
- (b) en gyldighedserklæring, der er udstedt af revisionsmyndigheden for programmet, jf. artikel 60, for den endelige betalingsanmodning i forbindelse med de afsluttede operationer, og som bekræfter lovligheden og den formelle rigtighed af de tilgrundliggende transaktioner.

Artikel 93

Dokumenter

1. Forvaltningsmyndigheden opbevarer til brug for Kommissionen en liste over delvis afsluttede operationer, for hvis vedkommende der er modtaget en afsluttende betaling.
2. Forvaltningsmyndigheden sørger for, at alle støttedokumenter vedrørende udgifter og revisioner i forbindelse med de pågældende operationer opbevares til brug for Kommissionen og Den Europæiske Revisionsret. Uden at bestemmelserne om statsstøtte tilsidesættes, opbevares dokumenterne i mindst fem år efter den delvise afslutning af et operationelt program. Dokumenterne opbevares enten som originaler eller bekræftede kopier på almindeligt anerkendte databærere. Denne frist afbrydes, hvis der indledes retsforfølgning, eller hvis Kommissionen fremsætter begrundet anmodning herom.
3. Finansielle korrektioner i henhold til artikel 95 og 96 vedrørende operationer, der er omfattet af en delvis afslutning, skal forstås som finansielle nettokorrektioner.

AFDELING 9

BRUG AF EURO

Artikel 94

Brug af euro

Kommissionens afgørelser om operationelle programmer, Kommissionens forpligtelser og betalinger og godkendte udgifter og betalingsanmodninger fra medlemsstaterne udtrykkes og gennemføres i euro i henhold til de regler, Kommissionen har fastsat efter proceduren i artikel 100, stk. 3.

KAPITEL II

Finansielle korrektioner

AFDELING 1

MEDLEMSSTATERNES FINANSIELLE KORREKTIONER

Artikel 95

Medlemsstaternes finansielle korrektioner

1. Medlemsstaterne har i første instans ansvaret for at undersøge uregelmæssigheder og reagere på tegn på større ændringer, som har indflydelse på arten af eller betingelserne for gennemførelse af eller kontrollen med bistanden, og foretage de nødvendige finansielle korrektioner.
2. Medlemsstaterne foretager de finansielle korrektioner, der er nødvendige i sammenhæng med de enkeltstående eller systembetingede uregelmæssigheder, som afsløres i forbindelse med operationer eller operationelle programmer. Medlemsstaternes korrektioner består i hel eller delvis annullering af EF-tilskuddet. Medlemsstaterne tager hensyn til uregelmæssighedernes art og alvor og det økonomiske tab for fonden. De EF-midler, der frigøres på denne måde, kan indtil den 31. december 2015 genanvendes af medlemsstaten til det pågældende operationelle program i henhold til bestemmelserne i stk. 3. Medlemsstaterne medtager i den årlige gennemførelses- og kontrolrapport, der sendes til Kommissionen i henhold til artikel 60 og 65, en liste over annullationsprocedurer, der er indledt i det pågældende år.
3. Det tilskud fra fonden, som er annulleret i henhold til stk. 2, må ikke genanvendes til den eller de operationer, som har været genstand for korrektionen, og, når det drejer sig om en finansiell korrektion for en systemfejl, heller ikke til operationer, hvor denne systemfejl er forekommet. Medlemsstaterne underretter i den rapport, der er nævnt i artikel 65, Kommissionen om, hvorledes de har besluttet eller har til hensigt at genanvende de annullerede midler og i givet fald ændre finansplanen for det operationelle program.
4. I tilfælde af systembetingede uregelmæssigheder udvider medlemsstaten sine undersøgelser til at omfatte alle operationer, som kan tænkes at være omfattet deraf.
5. Hvis der skal inddrives beløb som følge af en annullering i henhold til stk. 1, indleder den ansvarlige tjeneste eller det ansvarlige organ en inddrivelsesprocedure og meddeler godkendelses- og forvaltningsmyndigheden dette. Der aflægges rapport om inddrivelser og føres regnskab herover.

AFDELING 2

KOMMISSIONENS FINANSIELLE KORREKTIONER

Artikel 96

Kriterier for korrektionerne

1. Kommissionen kan foretage finansielle korrektioner ved at annullere hele eller en del af EF-tilskuddet til et operationelt program, hvis den efter den fornødne undersøgelse konkluderer, at:
 - (a) der er alvorlige mangler ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, hvorved det EF-tilskud, der allerede er betalt til programmet, er bragt i fare
 - (b) udgifterne i en godkendt oversigt over udgifter er urigtige og ikke er blevet korrigeret af medlemsstaten, før korrektionsproceduren blev indledt i henhold til dette stykke
 - (c) en medlemsstat ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 68, før korrektionsproceduren blev indledt i henhold til dette stykke.
2. Kommissionen baserer sine finansielle korrektioner på konstaterede enkeltstående uregelmæssigheder under hensyn til, om uregelmæssigheden er af systembetinget karakter, når den fastlægger, om der bør anvendes en fast korrektion eller en ekstrapoleret korrektion. Hvis uregelmæssigheden har tilknytning til en oversigt over udgifter, for hvis vedkommende der tidligere i en årlig kontrolrapport er afgivet en positiv garanti i henhold til artikel 60, stk. 4, litra a), formodes det, at der er tale om et systembetinget problem, som giver anledning til anvendelse af en fast korrektion eller en ekstrapoleret korrektion, medmindre medlemsstaten inden for to måneder kan fremlægge et bevis, som afkræfter denne formodning.
3. Når Kommissionen fastsætter korrektionens størrelse, tager den hensyn til uregelmæssighedens omfang og omfanget og de finansielle virkninger af de mangler, der er konstateret ved det pågældende operationelle program.
4. Baserer Kommissionen sin holdning på kendsgerninger, der er fastslået af revisorer uden for dens egne tjenestegrene, drager den selv sine konklusioner om de finansielle følger efter gennemgang af de foranstaltninger, medlemsstaterne har truffet i henhold til artikel 69, de rapporter, der er fremlagt i medfør af forordning (EF) nr. 1681/94, og eventuelle svar fra medlemsstaten.

Artikel 97

Procedure

1. Før Kommissionen træffer afgørelse om en finansiel korrektion, indleder den proceduren ved at meddele medlemsstaten sine foreløbige konklusioner og anmode den om at fremsætte sine bemærkninger inden to måneder.
2. Hvis Kommissionen foreslår finansielle korrektioner på basis af ekstrapolation eller en fast sats, skal medlemsstaten have mulighed for ved en undersøgelse af de pågældende sager at godtgøre, at uregelmæssighedens faktiske omfang er mindre end vurderet af Kommissionen. Efter aftale med Kommissionen kan medlemsstaten begrænse omfanget af undersøgelsen til en passende del eller stikprøve af de pågældende sager. Bortset fra i behørigt begrundede tilfælde må den yderligere frist, der gives til undersøgelsen, ikke overstige to måneder efter udløbet af den tomånedersfrist, der er nævnt i stk. 1. Kommissionen tager hensyn til det bevismateriale, medlemsstaten måtte fremlægge inden for de nævnte frister.
3. Hvis medlemsstaten ikke accepterer Kommissionens foreløbige konklusioner, opfordrer Kommissionen medlemsstaten til at deltage i en høring, hvor begge parter i et partnerskabsbaseret samarbejde gør en indsats for at nå til enighed om bemærkningerne og de konklusioner, der skal drages deraf. Hvis der ikke er opnået enighed inden for seks måneder efter høringsdatoen, træffer Kommissionen afgørelse om den finansielle korrektion. Hvis der ikke finder nogen høring sted, begynder fristen på seks måneder på det tidspunkt, hvor medlemsstatens afslag på opfordringen til en høring modtages.

Artikel 98

Tilbagebetaling

1. Enhver skyldig tilbagebetaling til Kommissionen foretages før den forfaldsdato, der er anført i indtægtsordren, som er udstedt i henhold til artikel 72 i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget¹⁹. Denne forfaldsdato er den sidste dag i den anden måned efter indtægtsordrens udstedelse.
2. Enhver forsinkelse med tilbagebetalingen giver anledning til morarenter begyndende på forfaldsdatoen og sluttende på datoen for den faktiske betaling. Rentesatsen er halvdet procentpoint over den sats, Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringsoperationer den første arbejdsdag i den måned, hvori forfaldsdatoen falder.

¹⁹ Forordning (EF) nr. 2342/2002, EFT L 351 af 28.12.2002, s. 29.

Artikel 99

Medlemsstaternes forpligtelser

En finansiel korrektion foretaget af Kommissionen tilsidesætter ikke medlemsstatens forpligtelse til at sikre tilbagebetalinger i henhold til artikel 96 og tilbagebetalinger af statsstøtte i henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 659/1999.

AFSNIT IX

KOMITÉ

Artikel 100

Komité og procedurer

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Den Europæiske Fiskerifond (i det følgende benævnt "komitéen").
2. Komitéen består af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand. Den oprettes i Kommissionens regi.
3. Når der henvises til denne artikel, anvendes forvaltningsproceduren i artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.
4. Det tidsrum, der nævnes i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til en måned.
5. Komitéen fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 101

Gennemførelsesbestemmelser

1. Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vedtages efter proceduren i artikel 100.
2. Den type tekniske bistandsforanstaltninger, som Kommissionen skal gennemføre, jf. artikel 45, stk. 1, fastsættes efter proceduren i artikel 100.

AFSNIT X

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 102

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning er ikke til hinder for, at bistand, som Rådet eller Kommissionen har godkendt i henhold til forordning (EØF) nr. 2052/88, (EØF) nr. 4253/88, (EF) nr. 1164/94, (EF) nr. 1260/1999 og (EF) nr. 2792/1999 eller i henhold til enhver anden retsforskrift, der gælder for denne bistand pr. 31. december 2006, videreføres eller ændres, herunder ophæves helt eller delvis.
2. Ved planlægningen af EF's bistand tager Kommissionen hensyn til alle foranstaltninger, der er godkendt af Rådet eller Kommissionen før denne forordnings ikrafttrædelse, og som har finansielle virkninger i den periode, som den pågældende bistand omfatter.
3. Delbeløb, for hvilke der er indgået forpligtelse til bistand, som er godkendt af Kommissionen fra den 1. januar 2000 til den 31. december 2006, og for hvis vedkommende de dokumenter, der er nødvendige til afslutning af bistanden, ikke er sendt til Kommissionen inden for fristen for fremlæggelse af den afsluttende rapport, frigøres senest den 31. december 2010 automatisk af Kommissionen, hvilket giver anledning til tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb. De dokumenter, der er nødvendige til afslutning af bistanden, er anmodningen om betaling af saldoen, den endelige gennemførelses- og kontrolrapport og erklæringen fra en ekspert eller myndighed, der fungerer uafhængigt af forvaltningsorganet, med et sammendrag af konklusionerne af den foretagne kontrol og en vurdering af gyldigheden af anmodningen om betaling af den afsluttende saldo og lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der er omfattet af den endelige udgiftserklæring som omhandlet i artikel 38, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1260/1999.

Beløb, der vedrører operationer eller programmer, som er suspenderet på grund af retsforfølgninger eller administrative klager med opsættende virkning, lades ude af betragtning ved beregningen af det beløb, som skal frigøres automatisk.

Artikel 103

Ophævelse af tidligere forordninger

Forordning (EF) nr. 1263/1999 og (EF) nr. 2792/1999 ophæves med virkning fra den 1. januar 2007, jf. dog artikel 102.

Henvisninger til de ophævede forordninger betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 104

Revisionsklausul

På grundlag af forslag fra Kommissionen tager Rådet denne forordning op til revision senest den 31. december 2013.

Artikel 105

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den anvendes fra den 1. januar 2007.

Artikel 14 anvendes dog fra denne forordnings ikrafttrædelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand
[...]

BILAG I

I overensstemmelse med meddelelsen om de finansielle overslag, som Kommissionen vedtog den 10. februar 2004, fordeler forpligtelsesbevillingerne til Den Europæiske Fiskerifond sig således på årsbasis (2004-priser):

Mio. EUR

2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
655	678	701	713	726	738	752

Til alle de regioner, der er omfattet af konvergensmålet i EU-15, er der 2 015 mio. EUR til rådighed til forpligtelser for perioden 2007-2013 (2004-priser).

Mio. EUR

2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
293	293	291	288	286	283	281

Der skal gøres en stor indsats for at koncentrere budgetmidlerne om de nye medlemsstater, der er omfattet af konvergensmålet. Til disse medlemsstater er der 1 702 mio. EUR til rådighed til forpligtelser for perioden 2007-2013 (2004-priser).

Mio. EUR

2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
184	207	232	247	262	277	293

75 % af de forpligtelsesbevillinger, der er til rådighed for fonden opgjort i faste priser, koncentrerer om de regioner, der er omfattet af konvergensmålet.

BILAG II

Maksimal offentlig støtte

Tilskud

For alle de foranstaltninger, der er nævnt i afsnit IV, gælder følgende grænser (i procent af de støtteberettigede omkostninger) for EF-tilskud (A), alle offentlige tilskud (nationale, regionale m.m.) i den pågældende medlemsstat (B) og eventuelt private tilskud (C).

Gruppe 1: (ikke-produktive investeringer)

Præmie for endeligt ophør (artikel 25), præmie for midlertidigt ophør (artikel 26), socioøkonomisk kompensation (artikel 28), foranstaltninger til bæredygtig udvikling af kystfiskeriområder (artikel 43), miljøvenlige akvakulturforanstaltninger (artikel 31), folkesundheds- og dyresundhedsforanstaltninger (artikel 32), kollektive aktioner (artikel 36), foranstaltninger til beskyttelse og udvikling af den akvatiske fauna (artikel 37), faciliteter i fiskerihavne (artikel 38), fremme og udvikling af nye markeder (artikel 39), pilotprojekter (artikel 40), ombygning af fiskerfartøjer eller anvendelse af dem til andre formål (artikel 41) og teknisk bistand (artikel 45).

Gruppe 2: (produktive investeringer)

Foranstaltninger til bæredygtig udvikling af kystfiskeriområder (artikel 43), investeringer om bord på fiskerfartøjer (artikel 27), investeringer i akvakultur (artikel 30), investeringer i forarbejdning og afsætning af fiskevarer (artikel 34) og fremme og udvikling af nye markeder (artikel 39).

Gruppe 3

- Som led i planer for justering af fiskeriindsatsen, jf. artikel 23, litra a), første led:
 - præmier for endeligt ophør (artikel 25)
 - præmier for midlertidigt ophør (artikel 26)
 - socioøkonomisk kompensation (artikel 28).
- Foranstaltninger til fordel for kystfiskeri i mindre omfang, jf. artikel 27a, stk. 3 og 4.

Gruppe 4

Pilotprojekter, der ikke gennemføres af offentlige organer (artikel 40).

Støtteintensitet og tilskud til operationer, der finansieres i henhold til denne forordning

	Gruppe 1	Gruppe 2	Gruppe 3	Gruppe 4
Regioner, der er omfattet af konvergensmålet	$A \leq 75\%$ $B \geq 25\%$	$A \leq 30\%$ $B \geq 10\%$ $C \geq 60\% (*)$	$A \leq 85\%$ $B \geq 15\%$	$A \leq 60\%$ $B \geq 20\%$ $C \geq 20\%$
Regioner, der ikke er omfattet af konvergensmålet	$A \leq 50\%$ $B \geq 50$	$A \leq 15\%$ $B \geq 15\%$ $C \geq 70\% (*)$	$A \leq 65\%$ $B \geq 35\%$	$A \leq 30\%$ $B \geq 30\%$ $C \geq 40\%$
Fjernområder og fjerntliggende græske øer, der er ugunstigt stillet på grund af deres afsides beliggenhed	$A \leq 85\%$ $B \geq 15\%$	$A \leq 42,5\%$ $B \geq 7,5\%$ $C \geq 50\% (*)$	$A \leq 85\%$ $B \geq 15\%$	$A \leq 65\%$ $B \geq 15\%$ $C \geq 20\%$

(*) Den private sektors tilskud til foranstaltninger omhandlet i artikel 27a, stk. 2, nedsættes med 20 %.

FICHE FINANCIÈRE LÉGISLATIVE

Domaine(s) politique(s): Politique commune de la Pêche

Activité(s): Interventions financières dans le secteur de la pêche

DENOMINATION DE L'ACTION: REGLEMENT DU CONSEIL INSTITUANT UN FONDS EUROPEEN POUR LA PECHE

1. LIGNE(S) BUDGÉTAIRE(S) + INTITULÉ(S)

2. DONNÉES CHIFFRÉES GLOBALES

2.1 Enveloppe totale de l'action (partie B): millions d'euros en CE

2.2 Période d'application:

(années de début et d'expiration)

01 janvier 2007 au 31 décembre 2013.

2.3 Estimation globale pluriannuelle des dépenses:

- a) Échéancier crédits d'engagement/crédits de paiement (intervention financière)
(cf. point 6.1.1)

Millions d'euros (à la 3e décimale)

	Année n 2007	n + 1 2008	n + 2 2009	n + 3 2010	n + 4 2011	n + 5 et s. 2012 - 2013	Total
Crédits d'engagement	650	673	695	707	720	1478	4923
Crédits de paiement							

- b) Assistance technique et administrative (ATA) et dépenses d'appui (DDA)
(cf. point 6.1.2)

CE	5	5	6	6	6	12	40
CP	5	5	6	6	6	12	39,712

Sous-total a+b							
CE	655	678	701	713	726	1490	4963
CP							

- c) Incidence financière globale des ressources humaines et autres dépenses de fonctionnement
(cf. points 7.2 et 7.3)

CE/CP							
-------	--	--	--	--	--	--	--

TOTAL a+b+c							
CE							
CP							

2.4 Compatibilité avec la programmation financière et les perspectives financières

[X] Proposition compatible avec la programmation financière existante.

Cette proposition est compatible avec la proposition de la Commission pour les perspectives financières 2007-2013 (Com (2004) 101 final du 10.02.2004). Elle s'inscrit dans le cadre de la rubrique 2 « conservation et gestion des ressources naturelles ».

[...] Cette proposition nécessite une reprogrammation de la rubrique concernée des perspectives financières,

[...] y compris, le cas échéant, un recours aux dispositions de l'accord interinstitutionnel.

2.5 Incidence financière sur les recettes

[X] Aucune implication financière (concerne des aspects techniques relatifs à la mise en œuvre d'une mesure).

OU

[...] Incidence financière - L'effet sur les recettes est le suivant:

Millions d'euros (à la première décimale)

Ligne budgétaire	Recettes	Avant l'action (année n-1)	Situation après l'action					
			Année n ³	n+1	n+2	n+3	n+4	n+5
	a) <i>Recettes en termes absolus¹</i>							
	b) <i>Modification des recettes²</i>	Δ						

3. CARACTÉRISTIQUES BUDGÉTAIRES

Nature de la dépense		Nouvelle	Participation AELE	Participation pays candidats	Rubrique PF
DNO	CD	OUI	NON	NON	N° [2]

4. BASE JURIDIQUE

(Indiquer ici uniquement la base juridique principale.)

Articles 32 et 33 du Traité.

5. DESCRIPTION ET JUSTIFICATION

5.1 Nécessité d'une intervention communautaire²⁰

5.1.1 Objectifs poursuivis

La présente proposition vise la mise en place d'un Fonds destiné à promouvoir le développement économique et social du secteur de la pêche, dans le cadre d'une gestion durable des ressources halieutiques conformément aux orientations arrêtées par la réforme de la politique commune de la pêche adoptée en Décembre 2002.

L'excès de capacité de flotte communautaire, en dépit des efforts entrepris dans le cadre des programmes structurels précédents (IFOP 1994-1999 et IFOP 2000-2006), demeure l'une des causes de la surexploitation de certains stocks. Le Fonds européen pour la pêche (FEP) devra désormais contribuer de manière décisive à la réduction nécessaire des capacités, notamment celles des flottes exerçant une pression sur les stocks menacés. Par ailleurs le Fonds devra accompagner la restructuration du secteur par un dispositif de mesures sociales et économiques de nature à limiter l'impact lié au déclin des activités de pêche ou aux mesures contraignantes prises en vertu de la politique de la conservation des ressources halieutiques.

L'aquaculture et la transformation communautaires demeurent confrontées à des problèmes de compétitivité, de productivité et de durabilité, ces domaines devraient faire l'objet d'un soutien ciblé, permettant aux entreprises de s'adapter aux contraintes de marché, environnementales et réglementaires auxquelles elles sont confrontées.

Les problèmes liés à l'évolution du secteur et à la rareté de la ressource frappent l'ensemble des activités économiques des zones pêche, il convient donc de mettre en place une politique de développement des zones côtières de pêche qui s'inscrit dans une démarche intégrée autour d'une stratégie territoriale pertinente et adaptée au contexte local.

Enfin, conformément aux objectifs fixés la PCP réformée, il conviendra d'accorder une importance accrue à la prise en compte de la dimension environnementale dans toutes les interventions du Fonds.

²⁰ Pour plus d'informations, voir le document d'orientation séparé.

L'analyse d'impact réalisée par la DG FISH et mentionnée au point 5.1.2 développe davantage les objectifs poursuivis par les interventions du Fonds

5.1.2 Dispositions prises relevant de l'évaluation ex ante

- a) *d'expliquer comment et quand l'évaluation ex ante a été effectuée (auteur, calendrier et si le(s) rapport(s) est/sont disponible(s) ou comment l'information correspondante a été collectée²¹.*

L'analyse d'impact de la présente proposition réalisée par la DG pêche a été rédigée sur la base des évaluations disponibles notamment

- l'évaluation ex post des programmes IFOP pour la période 1994-1999,
- l'évaluation à mi-parcours des programmes IFOP pour la période 2000-2006,
- l'étude de l'impact de l'IFOP sur l'industrie de la transformation 1994-1999.

D'autres documents stratégiques ont été également pris en compte pour l'élaboration de cette proposition en particulier,

- le Livre Vert sur l'avenir de la PCP (mars 2001),
- la Communication de la Commission intitulée « une stratégie pour le développement durable de l'aquaculture européenne » - COM (2002)511 final du 19.9.2002,
- la Communication de la Commission « plan d'action pour pallier les conséquences sociales, économiques et régionales de la restructuration du secteur de la pêche de l'UE » - COM (2002) 600 du 6.11.2002.

- b) *de décrire brièvement les constatations et enseignements tirés de l'évaluation ex ante.)*

La gestion des interventions soutenues par le Fonds sera plus décentralisée vers les Etats membres,,, par analogie avec les règles de gestion qui régiront les nouveaux Fonds structurels et de cohésion et le nouvel instrument de développement rural. Un autre élément de simplification réside dans le choix d'un Fonds unique couvrant tout le territoire communautaire, régit par un règlement unique simplifié, se limitant à définir les principes et les critères d'intervention.

Les responsabilités de la Commission et des Etats membres seront également mieux définies à chaque stade de la programmation, du suivi, de l'évaluation et du contrôle. Au niveau de la programmation, cette proposition adopte le principe d'une feuille de route déterminant les objectifs stratégiques tels que prévu dans les conclusions du 3ème rapport de la Commission sur la cohésion économique de 2004. Ainsi le Conseil dans un premier temps adopte, sur proposition de la Commission, après avis du Parlement, des orientations stratégiques définissant les priorités d'intervention de la PCP et servant de cadre de référence pour la programmation du Fonds par les Etats membres. Les Etats membres adoptent à leur tour des

²¹ Pour les informations minimales obligatoires à présenter en ce qui concerne les initiatives nouvelles, voir le document SEC(2000) 1051.

plans stratégiques nationaux conformes aux orientations du Conseil, qui portent sur l'ensemble des volets de la PCP et indiquent les priorités et les objectifs pour sa mise en œuvre. Les programmes opérationnels des Etats membre devront tenir compte.

Les ressources du Fonds seront concentrées sur un nombre limité de priorités de manière à améliorer la transparence financière, la qualité et l'efficacité des interventions et faciliter l'évaluation de la valeur ajoutée communautaire. Ainsi la concentration de l'effort financier sur l'ajustement des capacités de pêche et l'atténuation des impacts socio-économiques qui en découlent devraient mieux contribuer à la réalisation des objectifs d'une pêche responsable et durable sur le plan économique, social et environnemental.

5.1.3 Dispositions prises à la suite de l'évaluation ex post

(Dans le cas du renouvellement d'un programme, il s'agit aussi de décrire brièvement les enseignements à tirer d'une évaluation intérimaire ou ex post.)

L'évaluation ex-post de l'impact du soutien de l'IFOP sur la période 1994-1999 montre que cet instrument n'a pas été suffisant pour enrayer la réduction des surcapacités de pêche, du fait, en partie, que l'IFOP s'est avéré difficile à gérer et inadapté pour susciter le retrait des navires ciblant les stocks halieutiques les plus menacés.

L'évaluation ex-post de l'impact du soutien de l'IFOP reçu par l'industrie de la transformation pour la période 1994-1999 montre que, quoique la politique communautaire en matière d'aide au secteur de la transformation ait évolué, vers des mesures de restructuration et un encouragement à l'adoption de techniques de production améliorant la compétitivité, des progrès restent à faire non seulement au niveau de la définition des priorités mais aussi à celui de la simplification des mécanismes de mise en œuvre de l'IFOP.

L'évaluation a mi-parcours des programmes relevant de la période 2000-2006 suggère que la programmation devrait être élaborée de manière partenariale, qu'il convient d'éliminer les mesures contradictoires pour la flotte (construction, modernisation versus démolition et déclassement) et de soutenir d'avantage des activités intra sectoriels, pour combattre la fragmentation du secteur. En ce qui concerne la gestion et le suivi des programmes, il est recommandé d'améliorer la promotion pour attirer d'avantage des projets, de simplifier les procédures administratives et de mieux définir les indicateurs de suivi.

5.2 Actions envisagées et modalités de l'intervention budgétaire

- L'adaptation des capacités de pêche :

Le fonds devra répondre à l'une des priorités de la PCP à savoir l'exploitation durable des ressources halieutiques. Il devra par conséquent accompagner la gestion de la flotte communautaire, aujourd'hui encore sur capacitaire, en visant en premier lieu les flottes pêchant des ressources en dessous des limites biologiques raisonnable. Le Fonds pourra accorder des aides aux armateurs et équipages affectés par des mesures d'ajustement des efforts de pêche lorsque celles-ci s'inscrivent dans le cadre :

- De plans de reconstitution ou de gestion de la ressource adoptés par le Conseil,
- De mesures d'urgence adoptée par la Commission ou les Etats membres pour la conservation,

4. De la non reconduction d'un accord de pêche avec un pays tiers ou d'un arrangement international,
- De plans de sortie de flotte adoptés par les Etats membres sur une base volontaire.

Ces plans d'adaptation des capacités devront inclure des actions d'arrêt définitif des activités de pêche et pourront inclure des mesures d'arrêt temporaire.

Les crédits non alloués au titre de la réserve feront l'objet d'une programmation classique pour tous les autres domaines d'intervention ci-après. Dans ce cadre, le fonds apportera un concours financier aux plans de sortie de flotte qui seraient adoptés par les Etats membres suite à la non reconduction d'un accord ou d'un arrangement international, ou en vue d'adapter les capacités de leur flotte de pêche aux ressources disponibles dans le cadre de plans d'une durée limitée adoptés volontairement par les Etats membre.

Un soutien approprié sera accordé au financement d'équipements visant à améliorer la sécurité à bord, d'hygiène, la qualité des produits et des conditions de travail, l'expérimentation de nouvelles mesures techniques dans le cadre de projets pilotes et ou permettant de conserver les captures à bord ou de réduire l'impact de la pêche sur l'environnement marin.

Au titre de cette priorité « ajustement des efforts de pêche », des compensations socio-économiques pourront être octroyées en faveur des pêcheurs affectés par l'évolution de l'activité de pêche pour leur reconversion, la diversification de leur activité ou leur départ anticipé du secteur.

- Développement durable des zones côtières de pêche :

Le Fonds interviendra en faveur du développement durable des zones côtières, qui devra s'appuyer sur une stratégie territoriale pertinente et adaptée au contexte local, visant le maintien ou l'amélioration de la prospérité économique et sociale, la promotion de la valeur ajoutée des activités de pêche et d'aquaculture, le soutien à la diversification et à la reconversion économique et la promotion de l'environnement côtier. Le public visé dans ce cadre sera l'ensemble des communautés côtières liées au secteur, allant ainsi au-delà des pêcheurs et armateurs. La délimitation des zones éligibles incombera aux Etats membres sur la base de critères homogènes pour toute la Communauté et définis par la présente proposition. Afin de donner une préférence à la participation des acteurs de terrain, et de garantir une démarche ascendante à partir de la base, les stratégies de développement des zones côtières de pêches seront élaborées et mises en oeuvre par des regroupements de partenaires locaux publics et privés, sélectionnés par les Etats membres par le biais d'appels à propositions.

- Aquaculture, transformation et commercialisation des produits de la pêche et de l'aquaculture :

Les investissements dans ces secteurs devront s'inscrire dans une perspective de développement durable et d'amélioration de la compétitivité des entreprises, notamment à travers l'adaptation des conditions de production, le respect de la santé humaine et animale, de la qualité des produits et la réduction de l'impact de ces activités sur l'environnement. Les aides aux investissements dans les entreprises de

transformation ou de commercialisation seront néanmoins limitées aux micro et petites entreprises.

– Mesures d'intérêt collectif

Les mesures d'intérêt collectif mises en œuvre par les professionnels et destinées à la protection et au développement de la faune aquatique constituent un autre domaine d'intervention du Fonds. Ces actions doivent être mises en œuvre par des organismes publics ou parapublics ou des organisations professionnelles ou similaires reconnues. Les autres domaines d'intervention au titre des mesures collectives éligibles sont les investissements dans les ports de pêche contribuant à l'amélioration des services offerts aux pêcheurs, la promotion et la recherche de nouveaux débouchés pour les produits de la pêche et de l'aquaculture dans le respect du droit de la concurrence, les projets pilotes dans le but d'acquérir ou de diffuser de nouvelles connaissances techniques, la transformation des navires de pêche à des fins exclusives de formation ou de recherche.

– Assistance technique

Dans la limite de 5 % des programmes opérationnels, le Fonds pourra concourir au financement d'actions de préparation, de gestion, de suivi, d'évaluation, d'information, de contrôle et d'audit des interventions. Par ailleurs le Fonds pourra apporter un soutien au renforcement de la capacité administrative nécessaire pour la gestion de la PCP et du Fonds, des Etats membres dont la totalité des régions relèvent de l'objectif de convergence.

A son initiative et pour son compte, et dans la limite de 0,8% de la dotation totale du Fonds, la Commission peut financer au titre du Fonds des mesures de préparation, de suivi et de mise en œuvre, d'évaluation, de contrôle et d'audit nécessaire à la mise en œuvre du Fonds.

Bien que ne relevant plus de la politique de cohésion pour la période 2007-2013, les interventions du fonds en conserveront les mêmes fondements à savoir les principes de partenariat, de subsidiarité et de concentration en faveur des régions les plus défavorisées. A ce titre, les taux d'intervention différenciés pour les différentes régions de la Communauté en vigueur pour les autres Fonds structurels (FEDER et FSE) seront d'application.

5.3 Modalités de mise en œuvre

La mise en œuvre du Fonds relève de la gestion partagée entre la Commission et les Etats membres conformément à l'article 53 du règlement (CE) n° 1605/2002 à l'exception de l'assistance technique à l'initiative de la Commission effectuée en gestion directe. La Commission, sur proposition des Etats membres adopte les stratégies et les priorités de développement de la programmation et la participation financière communautaire. La mise en œuvre du Fonds et leur contrôle, en application du principe de subsidiarité, relève de la responsabilité des Etats membres.

6. INCIDENCE FINANCIÈRE

6.1 Incidence financière totale sur la partie B (opérationnelle) (pour toute la période de programmation)

6.1.1 Intervention financière

Crédits d'engagement en millions d'euros (à la 3e décimale)

Ventilation	Année n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 et exercices suivants	Total
Action 1							
Action 2							
TOTAL	650	673	695	707	720	1478	4923

L'allocation financière pour le FEP dans le cadre des perspectives financières proposées par la Commission²² pour la période 2007-2013 est de EUR 4,96 milliard pour une Europe élargie à 25, ce qui correspond approximativement aux montants alloués pour l'Europe de 15 lors de la période 2000-2006 (EUR 3.7 milliard).

6.1.2 Assistance technique et administrative (ATA), dépenses d'appui (DDA) et dépenses TI (crédits d'engagement)

	Année n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 et exercices suivants	Total
1) Assistance technique et administrative (ATA):							
a) Bureaux d'assistance technique (BAT)							
b) Autre assistance technique et administrative: - intra-muros: - extra-muros :	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,1	3,5
Sous-total 1	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,1	3,5

²²

Communication de la Commission au Conseil et au Parlement européen. Construire notre avenir commun. Défis politiques et moyens budgétaires de l'Union élargie – 2007-2013. Document COM(2004) 101 final du 10.2.2004.

2) Dépenses d'appui (DDA):							
a) Études	0,71	0,71	0,71	0,71	0,71	1,42	4,97
b) Réunion d'experts	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,4	1,4
c) Information et publications	0,15	0,15	0,15	0,15	0,15	0,3	1,05
d) Systèmes informatiques de suivi et d'évaluation y compris le registre des navires	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6	1,2	4,2
e) Réseaux des groupements d'actions côtiers GAC	0	1,666	1,666	1,666	1,666	3,332	9,996
f) Conférences régionales thématiques	0	0,7	0,7	0,7	0,7	1,4	4,2
g) Autres dépenses liées à la mise en œuvre du Fonds (échanges d'expérience entre administrations, examen et peer review des plans stratégiques des EM)	0,474	0,474	1,474	1,474	1,474	3,848	10,396
Sous-total 2							
TOTAL	5	5	6	6	6	12	40

6.2. Calcul des coûts par mesure envisagée en partie B (opérationnelle) (pour toute la période de programmation)²³

(Dans le cas où il y a plusieurs actions, il y a lieu de donner, sur les mesures concrètes à prendre pour chaque action, les précisions nécessaires à l'estimation du volume et du coût des réalisations.)

Les programmes opérationnels qui seront élaborés par les Etats membres se déclineront en 5 axes prioritaires pour les Etats membres concernés par des mesures relatives à la flotte et 4 axes prioritaires pour les pays qui ne seront pas concernés par ces mesures.

Ces axes sont détaillés au titre IV de la présente proposition, il s'agit respectivement de l'adaptation de la flotte de pêche communautaire ; de l'aquaculture, de la transformation et de la commercialisation des produits,,,, des mesures d'intérêt collectif, du développement des zones côtières de pêche ; et de l'assistance technique .

La répartition des crédits à l'intérieur de chaque enveloppe est de la compétence des Etats membres, elle doit néanmoins être compatible avec les orientations stratégiques prévues à l'article 13 de la présente proposition.

7. INCIDENCE SUR LES EFFECTIFS ET LES DÉPENSES ADMINISTRATIVES

Les besoins en ressources humaines et administratives seront couverts à l'intérieur de la dotation allouée à la DG gestionnaire dans le cadre de la procédure d'allocation annuelle.

²³ Pour plus d'informations, voir le document d'orientation séparé.

L'allocation de postes dépendra d'une part de l'organisation interne de la prochaine Commission et d'autre part d'une éventuelle réallocation de postes entre services suite aux nouvelles perspectives financières.

7.1. Incidence sur les ressources humaines

Types d'emplois		Effectifs à affecter à la gestion de l'action par utilisation des ressources existantes et/ou supplémentaires		Total	Description des tâches découlant de l'action
		Nombre d'emplois permanents	Nombre d'emplois temporaires		
Fonctionnaires ou agents temporaires	A B C				
Autres ressources humaines					
Total					

7.2 Incidence financière globale des ressources humaines

Type de ressources humaines	Montants en euros	Mode de calcul *
Fonctionnaires Agents temporaires		
Autres ressources humaines (indiquer la ligne budgétaire)		
Total		

Les montants correspondent aux dépenses totales pour 12 mois.

7.3 Autres dépenses de fonctionnement découlant de l'action

Ligne budgétaire (n° et intitulé)	Montants en euros	Mode de calcul
Enveloppe globale (Titre A7) A0701 – Missions A07030 – Réunions A07031 – Comités obligatoires ⁽¹⁾ A07032 – Comités non obligatoires ⁽¹⁾ A07040 – Conférences A0705 – Études et consultations Autres dépenses (indiquer lesquelles)		
Systèmes d'information (A-5001/A-4300)		
Autres dépenses - partie A (indiquer lesquelles)		
Total		

Les montants correspondent aux dépenses totales de l'action pour 12 mois.

⁽¹⁾ Préciser le type de comité ainsi que le groupe auquel il appartient :

I.	Total annuel (7.2 + 7.3)
II.	Durée de l'action
III.	Coût total de l'action (I x II)

8. SUIVI ET ÉVALUATION

8.1 Système de suivi

Un comité de pilotage est créé pour chaque programme opérationnel par l'État membre, en accord avec l'autorité de gestion après consultation des partenaires. Le comité de pilotage s'assure de l'efficacité et de la qualité de la mise en œuvre de l'intervention. Il examine et approuve les critères de sélection des opérations financées, évalue périodiquement les progrès réalisés pour atteindre les objectifs spécifiques du programme opérationnel, examine les résultats de la mise en œuvre et examine et approuve le rapport annuel d'exécution et le rapport final d'exécution avant leur envoi à la Commission

L'autorité de gestion et le comité de pilotage assurent le suivi au moyen d'indicateurs de résultat, y compris les indicateurs physiques, d'impact et financiers définis dans le programme opérationnel. Ces indicateurs se réfèrent au caractère spécifique du secteur de l'État membre et aux objectifs poursuivis. La Commission en partenariat avec les États membres et en conformité avec le principe de proportionnalité examine les indicateurs nécessaires au suivi et à l'évaluation du programme opérationnel.

L'autorité de gestion envoie un rapport annuel d'exécution et de contrôle du programme opérationnel à la Commission, dans les six mois suivant la fin de chaque année civile entière de mise en œuvre. Avant leur transmission à la Commission, chaque rapport est examiné et approuvé par le comité de pilotage.

8.2 Modalités et périodicité de l'évaluation prévue

Les programmes opérationnels des États membres pour la mise en œuvre du Fonds font l'objet d'une évaluation ex-ante, d'une évaluation intermédiaire et d'une évaluation ex-post conformément à des modalités convenues entre la Commission et les États membres. Le principe de proportionnalité est applicable aux évaluations.

L'évaluation ex-ante vise à assurer la cohérence entre les orientations stratégiques au niveau de la Communauté,,, les plans stratégiques nationaux et les programmes opérationnels ainsi qu'à optimiser l'allocation des ressources budgétaires des programmes opérationnels et à améliorer la qualité de la programmation. Elle est conduite sous la responsabilité de l'État membre.

L'évaluation intermédiaire vise à examiner l'efficacité des programmes opérationnels en vue de leur adaptation pour améliorer la qualité des interventions et leur mise en œuvre. Elle est organisée à l'initiative de l'autorité de gestion, en concertation avec la Commission. Elle doit être conduite selon un calendrier permettant de tenir compte de ses conclusions en cas de reconduction du programme.

L'évaluation ex-post est conduite sous la responsabilité de la Commission en concertation avec l'État membre et l'autorité de gestion qui doit assurer la collecte des données nécessaires à sa réalisation. Elle est finalisée au plus tard deux ans à la fin de la période de programmation.

9. MESURES ANTIFRAUDE

La Commission s'assure de l'existence et du bon fonctionnement dans les Etats membres des systèmes de gestion et de contrôle. Elle se base également sur les rapports annuels de contrôle et sur ses propres contrôles sur place pour vérifier le bon fonctionnement des ces systèmes. La Commission coopère avec les autorités nationales d'audit des programmes opérationnels, avec lesquelles elles se réunit au moins une fois par an.

En cas de défaillance des systèmes de gestion et de contrôle nationaux, la Commission interrompt, retient ou réduit tout ou partie des paiements.

La Commission peut effectuer des corrections financière en annulant tout ou partie de la contribution communautaire pour un programme opérationnel lorsqu'elle constate qu'il existe des déficiences dans les systèmes de gestion et de contrôle qui mettent en péril les contributions communautaires déjà octroyées, que les déclarations des dépenses sont irrégulières et n'ont pas fait l'objet de mesures de correction par les Etats membres ou que les Etats membres n'ont pas donné suite aux observations formulées par la Commission sur le rapport annuel d'exécution et de contrôle établit par l'autorité de gestion.